PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7530 | Marți 21 noiembrie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

În pagina a II-a

ȘCOALA UZINALĂ DUPĂ UN AN DE STAGIERAT

DOCUMENTELE PLENAREI C. C. AL P. C. R. în dezbatere

Perfecționarea sistemului de aprovizionare și desfacere

Dumitru FUNDĂTURĂ
doctor în economie,
directorul Oficiului de aprovizionare și desfacere al Capitalei

Proiectul de Directive cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale cuprinde un important capitol referitor la îmbunătățirea sistemului de aprovizionare și desfacere. Este și firesc să se abordeze această problemă, întrucît continuitatea viguroasă a procesului de producție în întreprinderi implică și o aprovizionare ritmică cu materii prime și materiale, în volumul și sortimentele strict necesare.

Măsurile preconizate de proiectul de Directive urmăresc înlăturarea fenomenelor negative, care au imprimat sistemului de aprovizionare și desfacere rigiditate, inoperativitate, generînd consecințe economice financiare uneori ireparabile. Se prevede ceea ce este deosebit de important și anume — așezarea pe baze înnoitoare a metodologiei de aprovizionare : se vor repartiza centralizat numai produsele sau grupele de produse din nomenclatorul Consiliului de Miniștri, care va fi bine dimensionat și se va referi la cele cu o importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea ramurilor și subramurilor economiei.

O dată precizate aceste norme perfecționate de repartizare a produselor, trebuie amintit că **centrala industrială va deveni „focarul" în care se vor concentra nevoile tuturor beneficiarilor, corespunzător atribuțiilor acesteia ; tot ea va asigura acoperirea necesităților cu materiile prime și materialele solicitate de desfășurarea procesului de producție.** Aceasta înseamnă că fiecare centrală industrială va fi, în același timp, un coordonator al desfacerii materiilor prime și materialelor ce se fabrică în întreprinderile din subordine. Competențele largi ce se acordă centralelor industriale în acest domeniu se fundamentează pe faptul că ele își vor asigura riguros portofoliul de comenzi, în funcție de care se concretizează planul de producție, de aprovizionare și planul de desfacere și, mai departe, prin relații directe se programează desfășurarea circulației materialelor de la producător la consumatorul lor. Pentru simplificarea și creșterea operativității în procurarea materiilor prime și materialelor se prevede ca, în cazul materialelor mai puțin importante și nedeficitare, relațiile de comandare — contractare — livrare să se poarte direct între întreprinderile furnizoare și cele beneficiare.

Avantajele sînt evidente. Fluxul de acte și documente va urma filiera pînă la „centru" numai pentru un număr restrîns de produse. Toate celelalte operațiuni privind comandarea, contractarea, livrarea și suplimentarea pe parcurs, la produsele descentralizate, se vor desfășura direct între centralele industriale sau, după caz, direct între întreprinderile producătoare și cele consumatoare. Ca urmare, se va conferi planului de aprovizionare suplețe, mobilitate și operativitate, în strînsă concordanță cu celelalte secțiuni ale planului de stat.

La toate acestea trebuie adăugate măsurile referitoare la perfecționarea sistemului actual al contractelor economice. Din proiectul de Directive se desprinde că atunci **cînd contractarea este strîns legată de specializarea întreprinderii furnizoare, cînd fabricarea unor produse comportă un ciclu lung sau relațiile cu beneficiarii nu suferă mari schimbări, întrucît e vorba de mărfuri tradiționale, se recomandă să fie promovate contracte economice de livrare pe termen lung.** Asemenea relații contractuale oferă furnizorilor posibilitatea să cunoască pe o perioadă mai îndelungată nevoile beneficiarilor în ce privește sortimentul, calitatea, tipodimensiunile, să organizeze din timp realizarea integrală a prevederilor graficelor de livrare.

Neîndoielnic, îmbunătățirea sistemului de aprovizionare și desfacere presupune, totodată, reorganizarea rețelei de baze și depozite. Configurația acestei rețele este astăzi în cea mai mare parte necorespunzătoare cerințelor impuse de o bună aprovizionare cu cantități nevagonabile de materii prime și materiale. Pe de o parte, numărul actual de baze și depozite este în anumite cazuri prea mic față de volumul de activitate ce trebuie să-l realizeze, unele ministere, ca Ministerul Economiei Forestiere, Ministerul Industriei Construcțiilor, Ministerul În-

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Uniunii Sovietice la București

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit luni 20 noiembrie 1967 pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București, tovarășul A. V. Basov, la cererea acestuia.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

În pagina a III-a

CONFERINȚELE ORGANIZAȚIILOR REGIONALE DE PARTID
● CLUJ ● GALAȚI

Într-unul din laboratoarele stațiunii experimentale agricole Argeș
(Foto : M. Cioc)

CLIMATUL

Alexandru MIRODAN

Acum cîțiva ani am avut prilejul într-o țară să-l însoțesc pe regretatul poet Nazim Hikmet, într-o vizită de cîteva ceasuri, prin încăperile unui institut de cercetări științifice. Hikmet era așteptat acolo, lumea-l știa bine din reputație și numaidecît a fost condus pretutindeni, arătîndu-i-se laboratoarele și mașinile (foarte la zi cu deceniul), explicîndu-i-se cu amănunte sistemul de organizare și planificare, oferindu-i-se generos documentații, tabele și experiențe anume efectuate. Poetul, care, în ciuda talentului său mare, nu era lipsit de simțul realităților contemporane, avînd chiar atașament pentru știință, privea, asculta și dădea pașnic din cap.

— Domnule Hikmet — i s-a adresat la sfîrșit unul dintre directori — dacă doriți să puneți întrebări...

— Mulțumesc, răspunse vizitatorul. Am într-adevăr cîteva nedumeriri de natură științifică. Cele cîteva nedumeriri (poetul poseda, de fapt, întotdeauna o cantitate apreciabilă) se ridicaseră la vreo douăzeci. A primit clarificări la toate.

— Și acum o întrebare mai serioasă, a urmat scriitorul. O întrebare la care dacă nu capăt răspuns îmi va fi cu neputință să înțeleg ce-i cu institutul și ce faceți dumneavoastră aici.

Directorul l-a privit surprins.

— Vă rog.

— Cum e climatul ?

★

Climatul fabricii, secției, sectorului, institutului de proiectări, teatrului, sfatului popular, facultății, lăcașului de cultură, direcției generale și în genere al oricărui organism social unde lucrează mai mult de două persoane reprezintă un factor atît de însemnat, încît — spre deosebire de toate celelalte elemente ce alcătuiesc unitatea respectivă (sediu, mașini-unelte, metode) — nu poate fi descris decît cu foarte mare greutate. De aceea probabil e înfățișat atît de rar. De aceea, probabil, citind rapoarte sau reportaje despre starea de lucruri existentă în întreprinderea X vom avea prilejul să aflăm o mie de adevăruri, dar al o mie unu-lea adevăr mai abstract ce-i drept (ceea ce nu este echivalent cu ne-real) și care poartă numele de *climat*, nu-l vom întîlni.

Și totuși asupra acestui factor greu detectabil este necesar să îndreptăm atenția oricărei acțiuni de cercetare profundă și înțelegere. Deoarece structura climatului e decisivă pentru apariția și dezvoltarea forțelor creatoare. Cum poate fi definit, la urma urmei, climatul acela favorabil la care rîvnește orice om al cărui scop pe acest pămînt se ridică deasupra... frigiderului, ba chiar deasupra Renault-ului 16 (sînt cazuri !). Pre-

(Continuare în pag. a II-a)

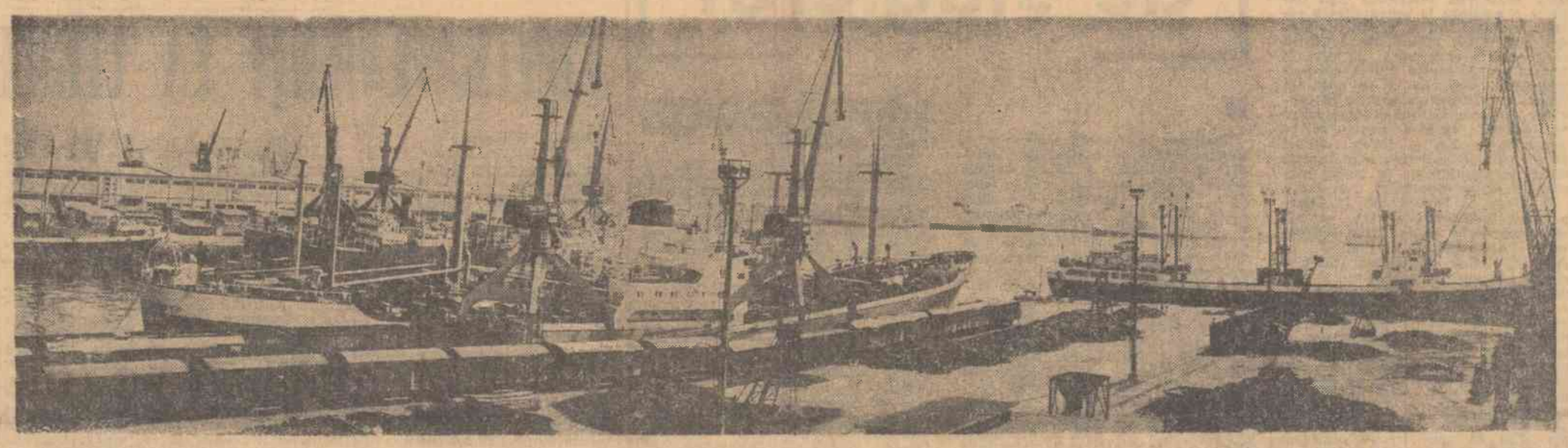

PORTUL CONSTANȚA — VEDERE PANORAMICĂ

Foto : Gh. Vințilă

ECHILIBRUL NUMIT DECENȚĂ

ancheta socială

Dacă „la om totul trebuie să fie frumos ; și fața, și îmbrăcămintea, și sufletul, și gîndurile", potrivit unei nobile aspirații umaniste — ce anume tulbură cîteodată acest echilibru ? De unde provin manifestările de indecență ?

O parte dintre cei chestionați de noi indică și acuză surse directe : un magazin (sau mai multe) care pun în vînzare modele extravagante de șepci și cravate, o emisiune TV care a „popularizat" nu se știe ce tip de coafură, un film, o excursie, un café-bar... Ar exista deci niște cauze precise, ușor identificabile, un fel de capcane ale „răului" sau emițători de influențe negative care acționează prompt și automat. Vrem să nu mai acționeze ? sună corolarul acestei opinii, atunci să **le interzicem.** Potrivit acestei logici cristaline, copiilor le-ar trebui interzise dulciurile fiindcă s-ar putea să le strice dinții.

Astfel de soluții „radicale" pleacă, în general, de la cele mai bune intenții — evident — cînd nu servesc drept pavăză unui anume filistinism sau gustului îndoielnic care face idiosincrasie în fața a tot ce iese de sub tutela șablonului cenușiu. Bune intenții, bizuite pe un vechi și verificat principiu : înlătură cauza și va dispărea efectul. Numai că unii pedagogi, din miopie sau comoditate, confundă termenii și, luînd efectul drept cauză, acționează de fapt exclusiv împotriva acestuia Ei ajung să războiască cu niște manifestări exterioare, în loc să-și concentreze atenția și energia asupra unor mentalități ; din cauza părului (atît de repede schimbător !) nu văd năravul...

O atitudine care se vrea cu orice preț drastică esuează adesea în formalism, conducînd la efecte contrarii. Un exemplu oarecare, dar semnificativ : „Noi veghem — îmi spunea directorul Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu, **Ion Butoi** — ca la serile de dans să se respecte o ținută vestimentară decentă. La intrare, băieților li se cere să aibă cravată. Se mai întîmplă ca unii s-o uite acasă sau să nu fie obișnuiți cu ea. Atunci, ca să fie „în regulă", își leagă la gît cordonul de la balonzaid și li se permite accesul".

Și iată cum, datorită unei atitudini pur formale, un principiu bun se transformă în opusul lui, în indecență vestimentară. Indiferent de surogat, totul este să se... **mimeze** buna-cuviință ! Tînărul căruia i se servește o astfel de lecție nu mai privește decența drept o comportare firească, sinceră, reflex al unei convingeri, ci ca pe o disimulare impusă, ca pe un act de conformism social. Înseamnă — îi mijește lui un gînd — că a te comporta civilizat este tot una cu „a te face", ca într-un fel de joc al aparențelor, ale cărui reguli le poți călca avînd doar grija să nu fii văzut.

Interzicerea fără argumente împinge fie la nesinceritate comportamentală „de ochii lumii", deci la ipocrizie, fie la refuzul de a respecta o bună-cuviință suspectă de ipocrizie.

— Recent a apărut un „Îndreptar de comportare civilizată", excelent ca idee, dar care este departe de a ne face să trăim într-o societate civilizată, chiar dacă toată lumea ar urma rețetarul — e de părere **Marcian Bleahu,** director adjunct științific al Institutului geologic. Buna-cuviință nu se rezumă la o chestiune de mici deprinderi (asta da ! asta nu !), ci se clădește pe o anumită atitudine față de viață, presupune însușirea conștientă a unor norme etice. Uneori însă lucrurile sînt astfel prezentate ca și cum indecența — limbajul trivial, argoul voit șocant, ținuta dezordonată etc. — ar fi o simplă încălcare a „etichetei" După mine, **educația decenței trebuie raportată la liniile largi ale dezvoltării armonioase a personalității,** la acele însușiri spirituale care dau conținut autentic traiului civilizat.

Ne găsim pe un teren ingrat, pentru a cărui cultivare e nevoie de **uneltele fine ale pedagogiei sociale,** iar nu de rudimentara sapă de plivit, chiar dacă e minuită cu bune intenții. Am făcut următoarea experiență, în cadrul anchetei de față : am întrebat cinci persoane — care prin natura pregătirii

Victor VÂNTU

— **Prima parte a acestei anchete a apărut în numărul 7523 din 14 noiembrie al ziarului.**

(Continuare în pag. a II-a)

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE DE CĂTRE AMBASADORUL SUEDIEI ÎN ROMÂNIA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit luni 20 noiembrie pe noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Suediei în Republica Socialistă România, baronul Carl Rappe, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

În pag. a V-a — cuvîntările rostite.

Capacități de producție puse în funcțiune cu 50 de zile mai devreme

Colectivul Uzinei de produse sodice din Ocna Mureșului și Întreprinderea de construcții-montaj Cluj raportează darea în exploatare a obiectelor de investiții care condiționează atingerea capacității de producție de 400 000 tone carbonat de sodiu brut, cu 50 de zile înainte de termenul planificat. După probe tehnologice de 6 zile, de la data de 16 noiembrie s-a atins capacitatea proiectată cu 45 de zile înainte de termen. În acest fel uzina va produce peste plan în trimestrul IV 4 000 tone sodă calcinată de calitate extra destinată în întregime exportului.

Contravenienți PE DOUĂ ȘI PE PATRU ROȚI

Zi de noiembrie. Vremea poartă haine din cele mai ponosite. În fața noastră peisajul este tăiat în două de panglica asfaltată a șoselei. În contrast însă cu chipul mohorît al toamnei, în jur e animație : într-un continuu du-te-vino circulă tot soiul de vehicule — autocamioane, turisme, motociclete. Împreună cu o echipă de control a Direcției generale a miliției pornim într-o acțiune de depistare a celor care ignorează regulile circulației.

Este simbătă, ora 14,30. Pe drumul care duce spre Pitești domnește disciplina : autovehiculele păstrează între ele distanța legală, merg cu viteză regulamentară, la depășiri se semnalizează prompt și corect... Parcă o mînă nevăzută dirijează, într-o sincronizare perfectă, întreaga circulație.

— În ultima vreme — ne spune tov. maior Gh. Ene — datorită amenajărilor efectuate pe drumurile publice, acțiunilor de popularizare a regulilor de circulație în rîndul celor mai diferite categorii de oameni, datorită exigenței sporite a lucrătorilor de miliție în ce privește respectarea normelor de circulație, am reușit să împiedicăm creșterea numărului de accidente. Dar n-am ajuns încă în situația mult dorită de a înlătura toate „necazurile" circulației rutiere. Recalcitranții, contravenienții, cu întreg cortegiul de abateri — beția vitezei, alcoolismul, nerespectarea prevederilor cu privire la depășire, la folosirea luminilor pe timp de noapte, la schimbarea direcției de mers, acordarea priorității etc. — „răsar" încă acolo unde nu te aștepți și cauzează accidente dintre cele mai grave, adesea mortale.

— Remarcați, „plutonul" se agită — ne atrage atenția tovarășul maior. Scăpați de „hopul" punctului de control, unii dintre cei care respectă regulile doar cînd bănuiesc că sînt supravegheați apasă pe accelerator. Iată unul : zvîcnește, încetinește, ocupă mijlocul șoselei, parcă dansează.

Notăm : autobuzul 32 B-4931. Ce-o fi avînd de gînd ? Răspunsul îl căpătăm în momentul cînd motociclistul Constantin Zugravu încearcă să-l depășească. Pentru o clipă avem impresia că „MZ"-ul va fi răsturnat în șanț. Dînd însă dovadă de prezență de spirit, motociclistul accelerează la maximum, scăpînd astfel de presingul autobuzului care nu-i da voie să o ia înainte. Dacă ezita, s-ar fi trezit cu siguranță în șanț.

— Știți pentru ce v-am oprit ? — îl întreabă ofițerul de miliție pe cel de la volanul autobuzului ?

— Probabil că am greșit, dar nu eu, ci tovarășul a vrut să se angajeze în depășire...

Și șoferul Jean Ionașcu îl perforează cu privirea pe motociclistul care îndrăznise să-l depășească tocmai pe el ! Apoi, ca să salveze aparențele, adaugă candid : „Vă rog să mă iertați" ! Amenda achitată și notarea indisciplinei săvîrșite pe tichetul permisului de conducere constituie un avertisment dat contravenientului pentru ca în viitor să respecte cu strictețe normele de circulație.

Dumitru MINCULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Peisaj olandez

Dorina RĂDULESCU

Într-un bulgăre greu de sticlă, care presa teancul de hîrtii din colțul biroului, se vedea o căsuță asemenea colibei de turtă dulce din poveștile lui Andersen. O casă colorată, alături de o moară cafenie ce se profila pe un cer plumburiu Obiectul era cînd util, cînd decorativ, cînd de prisos — pînă a dispărut. Unde o fi Amsterdamul ? Bolovanul de sticlă voia să reprezinte ceva din Olanda

Sînt țări și orașe care trăiesc în imaginația noastră, sugerate de un nume, de un desen sau de un obiect, în afara indicațiilor istorice sau geografice învățate

Fiecare țară are trăsăturile ei caracteristice, dar uneori se cere multă subtilitate ca să le deosebești.

În Olanda, totul e altfel Casele au perdelute dantelate agățate numai în partea de sus a ferestrelor, etalînd ca într-o vitrină întregul interior, în care-ți poți adînci obraznic privirile pînă la ferestrele din celălalt capăt, la fel cum își înfig copiii degetele în crema de ciocolată. Case asemănătoare din cărămidă roșie, cu straturi de flori în jur, cu flori în glastra din mijlocul mesei, cu bibeloul din porțelan de Delft și cu nelipsita floare a ghiveciurilor din fereastră Case mici presărate în iarbă sau plutind pe canale, atît de mici că te îndeamnă parcă să le spui marilor negustori olandezi: „împachetează-mi-o, că o iau acasă"

Orașe mari industriale, ale căror centre vechi se păstrează de sute de ani neschimbate, unde clădirile înghesuite unele într-altele se proptesc parcă intimidate împotriva trepidațiilor, a trepidațiilor pe care le fac în secolul nostru autovehiculele și duduitul marilor uzine

Olanda e țara păsunilor grase care păstrează de-a lungul anului culoarea antiastenică de un verde proaspăt. Păsuni pe care vacile nu le părăsesc în nici un anotimp Vaci pestrițe, negru cu alb, cu ugerele pline, cu priviri umede, vin

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Unde și cum faceți focul?

Toamnă. La orașe, la sate, — pretutindeni a început să se facă focul. Cum? Se pare că nu corect în toate cazurile. În Oești (Curtea de Argeș) o fată de 12 ani a făcut focul în sobă, stropind lemnele aprinse cu petrol. În incendiul care a izbucnit, mai mulți copii aflați în casă s-au ales cu arsuri, iar unul a decedat; în Puchenii Mari, (Ploiești) paznicul cooperativei agricole, vrînd să se încălzească, a făcut focul lîngă o magazie de porumb (40 000 kg) și numai intervenția promptă a cooperatorilor a salvat avutul obștesc; la Șantierul C.I.L. Pipera o femeie a spălat haine cu neofalină într-o încăpere unde făcuse focul în sobă, provocînd un puternic incendiu care a fost localizat, nu însă fără pierderi materiale. Feriți-vă de asemenea neglijențe riscante și păgubitoare!

Copie infidelă

Profesoara Veronica Grigorică (Liceul nr. 1 Tecuci) a solicitat Notariatului de stat din localitate o copie legalizată după certificatul de naștere. Copia primită trădează însă originalul. Iată cum: la anul nașterii, în loc de 1942, s-a trecut 1901. Prenumele, numele și vîrsta tatălui n-au fost... copiate. Numele și prenumele mamei: în original — Grigorică Catrina, în copie — Bâgea Maria. Și... etc., etc. Atunci, ce au legalizat tovarășii de la Notariatul de stat Tecuci? Superficialitatea!

În ceață...

Cum s-au petrecut lucrurile, Ilie Bugneriu (salariat la Întreprinderea agricolă Sibiu) nu-și mai amintește. Totul părea pierdut în ceață... Știe doar că a ridicat salariile muncitorilor. A achitat o parte din ele. Cu restul de bani în servietă (19 675 lei) a plecat acasă, în Vurpăr. La bufetul din comună a băut cît șapte. Nu ține minte cum a ajuns acasă și unde a pierdut servieta cu banii statului. După cîteva zile servieta a fost găsită în grădina unei rude. O aruncase cineva. Înăuntru erau 18 824 lei. Restul de 851 lei a fost oprit probabil drept „comision". Mai departe, Ilie Bugneriu își amintește precis că a fost judecat pentru neglijență în serviciu. Așa s-a ridicat ceața.

Semnal

Sînt patru. Elevi la școala din comuna Chiajna. Nici unul nu e mare, de buletin. Veneau de la școală, aruncau ghiozdanele și alergau la semnal. Aici, la intrarea în stația C.F.R. Chiajna, așteptau trenurile de marfă care nu aveau „liber". Ei le desfăceau sigiliile și furau din vagoane: fructe, țigări, vin. Operațiunea s-a repetat de trei ori. Și iată-i acum pe toți patru (Arsenie Ioan, Cristea Dumitru, Ilie Dumitru, Ștefan Adrian) răspunzînd nu la întrebările profesorilor, în clasă, cum s-ar fi cuvenit, ci la întrebările anchetatorilor. Desigur, e foarte grav cînd școala vieții începe cu o astfel de lecție. O vor uita vreodată?

Ultimul transfer

Gheorghe Gheorghe (str. Icoanei 6-București) a lucrat în ultimii 9 ani în șapte întreprinderi ca inginer. Fire nestatornică, veți spune. Dar iată adevărata cauză a acestei nestatornicii. Inginerul nu era, de fapt, inginer. În 1958 și-a confecționat o diplomă falsă de absolvent al Institutului politehnic București. Pe baza diplomei a fost angajat. Cum s-o fi descurcat în munca de inginer? Pentru că, în cea de șarlatan a reușit, evident, cu ajutorul acelor gură-cască ce l-au angajat. Falsul inginer a fost trimis în judecată. Acum va căpăta transferul într-un loc mai sigur. Pe măsura „pregătirii" lui.

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDĂRITĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

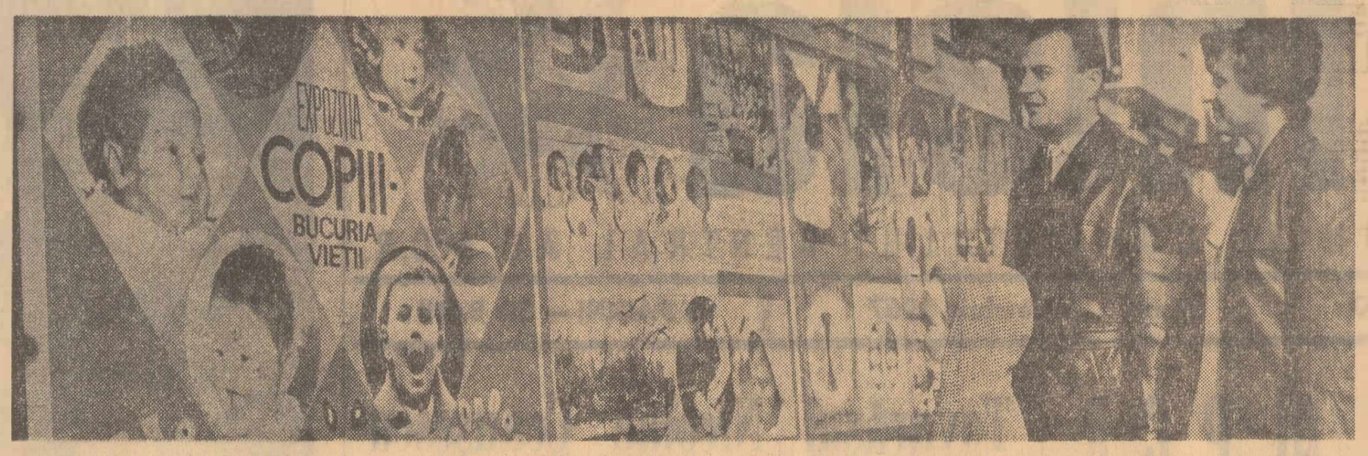

„Copiii — bucuria vieții" este tema noii expoziții din Piața Universității (Foto: M. Cioc)

ȘCOALA UZINALĂ după un an de stagierat

Dinamismul vieții noastre sociale ridică pe primul plan necesitatea de a se îmbunătăți necontenit pregătirea politico-ideologică a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii. Ca o consecință directă, în învățămîntul de partid noi forme de studiu sînt chemate să răspundă acestui deziderat. Ne gîndim la școlile uzinale de partid care, experimentate cu un an în urmă, au fost extinse anul acesta, de pildă, în regiunile Brașov și Ploiești de la 7 la 34. Practica le-a dovedit viabilitatea. Dar concret, ce factori au determinat reușita lor, ce deficiențe se manifestă încă în activitatea acestor școli? Întrebarea ne-a condus investigații în cele două regiuni.

■

Înființate pe lîngă marile uzine sau fabrici, școlile uzinale au răspuns unor necesități practice acute, ne-a spus tov. **Andrei Feier**, directorul cabinetului de partid al regiunii Brașov. Nu am să mă refer decît la un singur fapt: învățămîntul ideologic are o „vechime" serioasă, mulți dintre cursanții noștri cu pregătire medie fiind deja absolvenți ai formelor lui de masă. Experiența ne-a arătat că înscrierea mai departe a acestora la universitatea serală de partid sau la formele de studiu individual, alături de cursanți cu pregătire superioară, nu este în folosul lor. E foarte dificil, aproape imposibil chiar, de a se găsi un limbaj comun pentru ambele categorii de auditori. Cadrul propice, adecvat, de real interes pentru cei cu pregătire medie, a devenit atunci școala uzinală — forma care încheie ciclul învățămîntului de masă, constituind etapa superioară a acestuia.

E firesc ca funcționînd în întreprinderi industriale, școlile uzinale să abordeze în primul rînd problemele economice, ajutîndu-i pe cursanți să-și însușească cît mai multe cunoștințe despre angrenajul complex de relații materiale, comensurabile valoric, mereu în efervescență, care se cheamă, la nivel macroeconomic, economie națională, iar la nivel microeconomic — întreprindere, să dea un sens concret, cît mai precis activității lor. Și tocmai de aceea, interesîndu-ne de programele școlilor uzinale din regiunea Brașov, am fost surprinși cînd am aflat că anul trecut, din cele patru școli, două — ale uzinei „Steagul roșu" și Combinatului chimic Făgăraș — nu au avut secții economice. Dar experiența unui an de studiu, analiza atentă a cerințelor oamenilor au demonstrat necesitatea înființării lor. În consecință, comitetele de partid din întreprinderile cu școli uzinale s-au ocupat și de organizarea, de „creșterea" secțiilor economice.

O considerabilă dezvoltare a cunoscut astfel școala uzinală de la „Tractorul"-Brașov. În anul I al secției economice s-au înscris 182 de cursanți — de două ori mai mulți decît anul trecut. Discutînd cu unii dintre ei despre ceea ce au studiat și studiază, consultînd programele, școala brașoveană ne apărea ca un laborator al gîndirii în care se petrec „reacții" de înțelegere aprofundată a transformărilor prin care a trecut țara, economia, uzina, a perspectivelor de viitor, a îndatoririlor ce revin fiecărui muncitor. Pe lîngă secțiile de economie și istorie, în cadrul școlii a fost organizată anul acesta și o secție de construcție de partid. Aceasta deoarece în uzină la aproape 11 000 de salariați, sînt și numeroase cadre de partid. Răspunderile pe care le au îi obligă să cunoască aprofundat principiile pe care se întemeiază organizarea și activitatea partidului, metodele folosite în munca de partid etc. Secția de construcție de partid a școlii le dă tocmai asemenea cunoștințe, sprijinind activitatea politică din întreprindere, ridicarea ei la nivelul exigențelor actuale.

■

Existența unor secții economice în școlile uzinale nu rezolvă însă automat și actualitatea studiului, cerință vitală pentru succesul școlilor uzinale. Ne-am convins de acest lucru consultînd programul tematic al școlii uzinale „1 Mai"-Ploiești. Anul I al secției de economie este consacrat, aici, exclusiv economiei politice a capitalismului. Abia în anul II urmează să se abordeze studiul economiei socialiste. Prin comparație, ne gîndim că cei de la „Tractorul"-Brașov au procedat cu mult mai bine. Consultîndu-se cu cursanții și ținînd seama de faptul că noțiunile generale ale economiei politice a capitalismului le sînt în general cunoscute, conducerea școlii a inclus în programul anului I doar două teme de economie politică capitalistă: modul de producție și laturile lui; capitalismul monopolist de stat și formele lui de manifestare în etapa actuală. Sînt teme care permit abordarea unor probleme fundamentale atît ale capitalismului clasic, cît și ale celui contemporan. În continuare, cursanții vor trece la studiul economiei politice a socialismului, căreia îi va fi consacrată cea mai mare parte a anului I și întreg anul II. **Un loc central în programele de studiu îl ocupă problemele de principiu ridicate în documentele plenarei din octombrie a C.C. al P.C.R.** Se vor analiza asemenea probleme ca: importanța crescîndă a planificării pe măsura înaintării construcției socialiste, principiile fundamentale pe baza cărora are loc acțiunea Partidului Comunist Român de perfecționare, în continuare, a organizării și conducerii planificate a economiei noastre naționale. La tema eficiența activității economice se vor adînci problemele ridicate în documentele plenarei cu privire la corelațiile care trebuie să existe între nevoia reală a acestei activități și faptul că obiectiv ea trebuie să recupereze integral, plus un beneficiu, cheltuielile sociale necesitate și să contribuie din plin la înfăptuirea reproducției lărgite. Alte teme vor analiza, tot prin prisma ultimelor documente de partid, chestiuni de economie concretă: relațiile întreprindere-centrală industrială, reducerea nivelului cheltuielilor materiale de producție la 1 000 lei producție marfă etc. Firește, **în toate aceste discuții și în special în cele de economie industrială își vor găsi rezonanță activitatea uzinei, diferitele aspecte ivite în practica zilnică.**

Evident, felul cum au procedat tovarășii de la „Tractorul" nu este singura cale de îmbinare a cerințelor programului cu problemele noi ivite, dar în orice caz important este ca întotdeauna să se țină seama de viață, de realitățile și necesitățile ei.

■

Unul din factorii de care depinde buna activitate a școlii uzinale este lectorul, figură centrală de altfel a întregului învățămînt de partid. „La școala uzinală, dat fiind nivelul pregătirii cursanților, secțiile ei diferite, de istorie, economie ș.a., este dificil să acoperim cursurile cu lectorii uzinei, ne spune tov. **Gheorghe Conțu**, secretar al comitetului orășenesc de partid Brașov. Mai ales pentru secțiile de socialism științific sau istorie, școlile noastre uzinale au solicitat adesea și au primit sprijinul unor lectori din afară — cadre didactice, diferiți specialiști. Și pe viitor asemenea procedee trebuie încurajate. În schimb, pentru problemele economice, legate de întreprindere, practica de pînă acum a demonstrat că cea mai mare eficiență în rîndul cursanților o au prelegerile ținute de cadre din uzină. În această direcție consider că trebuie făcut un efort mai mare din partea comitetelor de partid din întreprinderi pentru a asigura școlilor uzinale un număr sporit de astfel de conferențiari".

Avantajul lectorului din uzină, față de cel care vine din afară, este că cunoaște bine problemele uzinei, că poate face o legătură vie între teorie și practica activității cursanților. Dar chiar și el, uneori, cunoaște aprofundat doar aspectele locului său de muncă. Comitetul de partid al uzinei „Tractorul" a găsit calea de a asigura o bună informare a lectorilor școlii uzinale — atît a celor din afară, cît și a celor din interior — asupra problemelor principale, de ansamblu, ale activității uzinei. Sistematic, ei audiază expuneri ale unor cadre de conducere din uzină, li se pune, de asemenea, la dispoziție un bogat material documentar, diferite sinteze etc. Bineînțeles, toate acestea nu pot înlocui studiul individual al lectorilor, efortul personal de documentare și informare.

■

„Elevul" școlii uzinale de partid se pregătește în mod deosebit într-un anumit domeniu — economie, istorie, construcție de partid etc — în funcție de secția pe care o urmează. Viața politică și socială ridică însă continuu probleme noi, față de care cursanții manifestă un larg interes. Un mod interesant de îmbinare a studiului de specialitate cu informarea multilaterală a cursanților s-a realizat la școlile uzinale din Ploiești. Organizăm regulat pentru cursanții școlilor uzinale, ne-a spus tov. **Gavrilă Șomai**, directorul Cabinetului regional de partid Ploiești, expuneri asupra celor mai actuale probleme ale politicii interne și externe a partidului, asupra noutăților în știință, artă, asupra normelor de comportare moral-cetățenească. În acest fel, credem noi că ceea ce se acumulează în școală este închegat mult mai bine, totul cristalizîndu-se într-o înțelegere superioară sub toate aspectele a politicii partidului.

Dan POPESCU

CLIMATUL

(Urmare din pag. I)

supun că e vorba de un aer unde gîndirea individului se simte bine, e salutată cordial, încurajată și îndemnată, ca de un antrenor ambițios, să se *declanșeze liber pentru a atinge punctul maxim al activității sale.*

Din nefericire împotriva unui asemenea climat se ridică, între altele, cel puțin două fenomene piedică.

a) *Indiferența.* Dacă acolo unde muncești ștacheta preocupărilor intelectuale e coborîtă la minimum (sărim doar atît cît trebuie pentru ca să nu fim descalificați), dacă ideile cu care tu vii „încărcat" nimeresc peste nepăsare și de aici într-un sertar, atunci după douătrei zbateri s-ar putea să ajungi la concluzia că „degeaba, n-ai cu cine vorbi"; ești tentat să abandonezi partida cu necunoscutul și te „aclimatizezi"; iar, mai tîrziu, peste ani, aproape de ceasul pensiei, să furnizezi patern tînărului nou venit sfaturi înțelepte, comunicîndu-i că de fapt îl înțelegi prea bine („și eu am fost ca dumneata: la 25 de ani mi-era capul doldora de gînduri") dar viața te-a încredințat că nu tot ce zboară se mănîncă.

b) *Ostilitatea.* Spre deosebire de indiferență care lichidează individualitatea lent, prin amorțiri succesive, ostilitatea are darul de a omorî ceva mai repede. Dacă acolo unde lucrezi ideile sînt primite nu cu ridicarea umerilor ci a pumnilor, dacă sugestia provoacă suspiciuni negre („unde bate?"), dacă încercarea de a-ți afirma personalitatea și a înnoi este echivalată cu un atentat împotriva celui sau celor de lîngă tine („am înțeles, vrea să-mi ia locul") atunci după cea dintîi și năucitoare lovitură la moalele capului s-ar putea să te retragi în defensivă, să pui în funcțiune sistemul de auto-cenzură („m-am lecuit, nu mai scot o vorbă cît oi trăi") și, mulțumit că ai scăpat neucis, să pășești la sinuciderea cerebrală. Prin urmare, înainte de a porni la cercetarea realităților din locul al cărui adevăr dorești să-l știi, întrebi:

— Cum stați cu climatul?

Pentru că de acest element nevăzut depind într-o măsură uimitoare multe din ceea ce vedem în jur.

Crescătorie de păstrăvi

S-au terminat lucrările de construcție a crescătoriei de păstrăvi de la Prisaca Dornei. Situată pe Valea Moldovei, ea dispune de 33 bazine pentru reproducerea, creșterea și îngrășarea peștelui, precum și de incubatoare pentru embrionarea icrelor și dezvoltarea puietului înainte de deversarea în bazine. Din crescătoria de la Prisaca Dornei se vor putea recolta anual 40 000 kg păstrăvi. Primele bazine au și fost populate cu puiet.

(Agerpres)

CONTRAVENIENȚI LA LEGILE CIRCULAȚIEI

(Urmare din pag. I)

— Contravenția lui e gravă, spune reprezentantul autorității. A încălcat articolul 32 care, printre altele, prevede obligația oricărui conducător de vehicul ce urmează a fi depășit de a crea condiții pentru depășire; el nu are voie să mărească viteza cu care circulă și trebuie să se apropie cît mai mult de marginea din dreapta a drumului. Accidentele cauzate de depășirile neregulamentare sînt, de altfel, foarte frecvente Vă rog să consemnați în ziar că **depășirile incorecte au cauzat în primele 9 luni ale acestui an cu aproape 4 la sută mai multe accidente decît în aceeași perioadă a anului trecut.** Ați observat, de altfel, că i-am notat contravenția și pe tichet. Greșeala comisă face parte din grupa celor opt abateri a căror gravitate este subliniată în mod expres în regulamentul de circulație

...Șoseaua continuă să fie aglomerată.

Intrăm în comuna Glîmbocata. Puțin înainte de postul de control, privirile ne sînt atrase de două mașini făcute „armonică": „Fiatul" 1 B-7837 și „Renault"-ul 1 Pl 879. Sergentul major Victor Manolescu ne explică: „de vină este... al treilea: „Volga" 3 B-302, aparținînd Studioului cinematografic „Al. Sahia", condusă de Grigore Vulpe, care a refuzat să oprească la semnalul meu, producînd o triplă tamponare...

...Și o triplă abatere — ne spune maiorul Gh. Ene. A ignorat semnalul lucrătorului de miliție, a mers cu viteză excesivă, căutînd să dispară de la locul contravenției și nu s-a asigurat împotriva primejdiei atunci cînd a vrut să depășească cele două turisme. Acest recalcitrant, în afara pagubelor materiale pricinuite, putea să aibă pe conștiință și victime omenești.

Iată un alt inamic al normelor de circulație și, totodată, un candidat la sinucidere: motociclistul Costel Tudor, electrician la A.M.I.T.-București, cu domiciliul în Capitală, strada Garibaldi nr. 9. Deși n-are carnet de conducere decît de 3—4 luni, gonește cu peste 80 de kilometri pe oră, noaptea, fără „ochi de pisică" la spatele MZ-ului aflat și așa într-o stare tehnică deplorabilă, avînd un far mai șters decît lumina de opaiț. Costel Tudor își expune viața și o primejduiește și pe aceea a prietenului său, care îl însoțea în călătorie, stînd „comod" pe șeaua din spate. Indignează de altfel și „naivitatea" răspunsurilor sale:

— N-am observat că n-am lumină!! S-a decuplat dinamul. Dar e un fapt „minor"...

Însoțitorii noștri ne explică cît de „minor" este faptul. Pe soseaua Buzău — Urziceni, de exemplu, din cauza unei căruțe care nu avea felinar și „ochi de pisică", recent a fost rănit conducătorul Fiatului 3 B 756. A scăpat cu viață ca prin minune. Alți șoferi însă sau căruțași n-au avut această șansă și au fost răniți mortal. De producerea unor astfel de accidente se fac vinovate și numeroasele cooperative agricole de producție care, cu toate că a trecut aproape un an și jumătate de la apariția actualei legi a circulației, s-au preocupat prea puțin de dotarea căruțelor cu felinare și „ochi de pisică". Aș vrea să mai subliniez, continuă maiorul Gh. Ene, că o sursă de accidente mortale o constituie și bicicletele fără far. Dinamurile se defectează mult prea ușor, iar bicicliștii nu-și mai cumpără altele. Nu s-ar putea oare îmbunătăți calitatea dinamurilor? Problema s-ar rezolva și mai bine dacă constructorul ar pune în vinzare biciclete gata echipate cu faruri de bună calitate. Nu cred că ar fi chiar atît de greu cînd e vorba de vieți omenești.

...Plouă. Sîntem în drum spre București. Deși mai liberă, șoseaua e luminată de farurile care trec de pe faza mare pe faza mică, imitînd jocul colorat al reclamelor comerciale. Într-un șanț din apropierea pădurii Rîioasa zace mutilat turismul 2 B 5644. Cu cîteva ore înainte arăta așa cum îi șade bine unei mașini noi. Acum, parcă l-a bătut cineva cu barosul. De jur-împrejurul lui, dîrdîind de frig, se învîrte proprietarul: Florian Bank, consilier la Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă. A efectuat o depășire neregulamentară și s-a dat de trei ori peste cap cu pasageri cu tot: soția, copilul și o altă familie alcătuită din trei persoane. În total cinci persoane și cu conducătorul sase, spre norocul lor au supraviețuit șocului, dar își puteau pierde viața.

— Mergeam spre Tîrgoviște, cu viteză, și am încercat să depășesc un camion fără să mă asigur. M-am răsturnat. Ce ironie a soartei!! Să mi se întîmple una ca asta tocmai mie, care redactez conferințe despre regulile circulației?!...

Tocmai dumneavoastră, tovarășe consilier. Și știți de ce? Pentru că toți cei care învață — așa cum a tras concluzia ofițerul de miliție — regulile circulației doar ca să le repete la examen și apoi le uită sau le consideră ocrotitoare numai pentru alții, sînt amenințați în fiecare moment de pericolul accidentului.

Securitatea drumurilor mai este amenințată și de o altă categorie de recalcitranți: **maniacii vitezei.** Ei constituie încă o primejdie reală pentru toți conducătorii auto, motocicliști, bicicliști sau pietoni. Duminică la ora 6 dimineața, șoferul Faur Alexandru Grigore, un adevărat „lup" al șoselelor, după ce a trecut în mare viteză pe bulevardele 23 August și Carpați din Sinaia, ignorînd sensul „interzis", la postul de control de la ieșirea din stațiune s-a năpustit ca un bolid printre cei doi milițieni care au încercat să-l oprească. Dacă nu aveau prezență de spirit să se dea imediat la o parte, ar fi fost striviți de roatele camionului 32 B 1848 pe care îl „conducea" eroul. A fost prins tocmai la Gura Beliei, mulțumită barierei care „l-a tăiat" calea...

Omul acesta are soție și copii. Îi însoțeau!

— Cum s-ar putea califica un asemenea act de iresponsabilitate, de încălcare gravă a indicațiilor organelor de circulație? — remarcă tovarășul maior Dumitru Lăzureanu — decît ca o dovadă de lașitate și inconștiență? Goana sălbatică în care s-a lansat acest șofer ar fi putut pune în pericol nu numai viața lui, dar și pe a copilului și a soției care îl însoțeau.

De altfel, maniacii vitezei, ca și robii alcoolului, sînt aspru pedepsiți de organele de control ale circulației. Este însă mult mai bine ca ei să fie depistați, cu ajutorul colectivelor în care muncesc, al opiniei publice, înainte de a porni în cursă, să fie ajutați să înțeleagă că manile lor pot aduce suferință celor din jur și lor înșiși.

Vine vremea ploioasă, vremea poleiului, a zăpezilor. Atenție! Conducători auto, micșorați viteza! Respectați regulile circulației!

ECHILIBRUL NUMIT DECENȚĂ

(Urmare din pag. I)

și a preocupărilor lor se ocupă de educație — cum acționează împotriva unui anumit limbaj (argou, înjurătură). Trei au răspuns: prin punere la punct promptă, prin pedepse. A patra persoană: mă fac că n-am auzit; nu e bine să dai importanță, efectul poate fi invers. A cincea: explic că nu e frumos. Deci din cinci persoane, numai una argumentează. Dar nici aceasta din urmă n-a reușit să explice convingător „de ce nu este frumos", recurgînd în cele din urmă la „fiindcă **nu e voie**". (Ca în final să se reîntoarcă — tautologic — la „nu este frumos").

CU SAU FĂRĂ ARGUMENTE?

Nu este, din păcate, unicul caz cînd în locul demontării fine și răbdătoare a unei comportări, al dezarmării prin argumente, se oferă tabu-uri: „despre asta nu avem ce discuta". De ce? Ca să poată deveni o a doua natură a individului, **buna-cuviință trebuie alimentată cu răspunsuri la întrebările cele mai spinoase**, iar nu prin clișee grăbite și suficiente. Refuzînd argumentul, pedagogul desconsideră puterea de înțelegere și discernămînt a celui căruia i se adresează, oferă o mostră a lipsei de respect tocmai în zona bunei-cuviințe, luminată de respectul reciproc. Se creează o situație paradoxală. Prin instrucție, tînărului i se formează deprinderea și curiozitatea științifică de a analiza fenomenele, de a le supune unei cercetări atente finalizate în actul înțelegerii lor. Pe de altă parte, același pedagog (mă refer la un anumit tip de pedagog) îi refuză dreptul și nevoia de a folosi aceste instrumente de înțelegere într-un domeniu al educației unde manevrarea lor este indispensabilă.

Dar în timpul cristalizării sale, personalitatea tînără e asaltată încontinuu de întrebări, hărțuită de imagini și chemări contradictorii — e deajuns să ne gîndim la avatarurile de comportament ale adolescentului din „De veghe în lanul de secară" a lui Salinger. Echilibrul numit decență nu se realizează prin simpla preluare a unui decalog, oricît ar fi în sine de perfect, ci prin proprie experiență, prin confruntare, prin succesive eliminări și adausuri a unor deprinderi. Dogmatismul pedagogic, făcînd abstracție de diversitatea fenomenelor, se mulțumește cu false netezimi de sub care irumpe uneori un nebănuit dezechilibru. Spiritul critic al unei vîrste bîntuite de întrebări nu se supune...

„Dialog? — aud replica celui căruia argumentul, convingerea i se par semne de slăbiciune. Ce atîta discuție? Lipsa decenței este în fond nesimțire, iar cu nesimțirea n-ai ce discuta prea mult". Destul de răspîndită, această (pre) judecată „fermă" aduce prejudicii în primul rînd prin refuzul de a înțelege că **„educația este un concept optimist și prietenos** pentru oameni — stima pentru om este nedespărțită de ea". (Th. Mann).

Manifestărilor de îndecență li se impune o tratare diferențiată, o cunoaștere atentă a cauzelor reale, pentru a nu trata de guturai un bolnav de pneumonie sau invers. Se face frecvent eroarea de a se confunda puseul cu starea cronică. Ține de specificul vîrstei atracția tinerilor spre extreme, dorința de a ieși din comun, de a se comporta „altfel", uneori în forme țipătoare. Dar nu orice stridență, oricît de neplăcută, trebuie condamnată ca o infracțiune; **există miraje, a căror risipire cere tact și răbdare.**

— Firește — subliniază cunoscuta artistă **Dina Cocea** — oamenii cu gustul format realizează lesne deosebirea dintre **a fi la modă** și cea de **a te lăsa** robit de tendințele extremiste. Chiar case vechi de modă din Paris, cu o bine stabilită reputație în materie de gust, nu știu cum să combată avalanșa acelor „boutiques" de gust mai mult decît îndoielnic, care apar și dispar ca ciupercile. Cînd îi vedem pe unii tineri seduși de „ultimul strigăt" nu trebuie să le arătăm o indignată mină puritană, preferabil este de a le transmite experiența și luciditatea noastră. Poate e mai greu, dar...

— Există și o modă în materie de comportare — intervine opinia geologului **Marcian Bleahu.** Pe vremuri era la modă spiritualul (eroii lui Oscar Wilde), apoi domnul serios cu timple cărunte (Douglas Fairbanks), romanticul patetic (Charles Boyer) sau sportivul degajat (Erol Flynn). Aceștia nu deranjau căci se încadrau în normele de conduită în societate. Idolul unui anumit tineret de astăzi este tipul dur, cinic, nemilos.

Indecența este adesea alimentată de mirajul bărbăției, care exercită o fascinație tiranică asupra bărbatului în formare. El își alege un model, fie de pe ecran, fie din viață, copiindu-i ținuta, felul de a se îmbrăca, de a vorbi. Idoli au fost și vor fi tovarășii de drum ai acestei vîrste, căreia îi infuzează o trăire mai intensă, un plus de încredere în forțele proprii, dorință de afirmare. Însă problema vesnic deschisă rămîne a modului cum sînt recepționați, ce laturi ale personalității lor tiranice acționează asupra comportării celui subjugat. Aici intervine hotărîtor rolul pedagogului, de a oferi criterii ferme de valoare, de a stimula **spiritul de discernămînt** care să opereze confruntarea idolului cu viața. Cum?

„DICȚIONARUL ȘMECHERILOR"

Frazele moralizatoare, se știe, bat pe lîngă țintă. Nu există însă un mai bun ferment de coagulare a spiritului de discernămînt decît setea de originalitate a tînărului. Stimulată, ea e capabilă să nască o atitudine critică față de idol, dorința de a proceda altfel, de a nu îmbrăca o haină de împrumut.

Într-un raft de bibliotecă am găsit o cărțulie editată înainte de război, un așa-numit „Dicționar al limbii șmecherilor" pe care autorul, în scopuri comerciale, îl recomanda ca remediu împotriva pungașilor. Cele cîteva sute de cuvinte sugerează imaginea unui moloz din care nu se poate închega nimic trainic, în afara unor comunicări rudimentare ca între inițiații unei limbi primitive, lipsite de nuanță și suplețe. Îmi zic că tinerii seduși de acest argou, mîndri de a și-l fi însușit, sînt în strania postură a gluvaergiului care, din dorința de a fi original cu orice preț, ar schimba aurul pe nisip... În general, cînd sînt combătute contravențiile la decență, se pedalează unilateral pe efectul lor dăunător mediului social și se omite efectul cel puțin tot atît de nociv pe care-l exercită asupra persoanei în culpă. Limbajul acesta sărăcăcios, de fapt o colecție de clișee, de „fixisme", **stînjenește dezvoltarea normală a gîndirii**, paralizează capacitatea de înțelegere și de adaptare la infinitele nuanțe ale activității și simțirii omenești.

— Semnificativ este cazul unor „amiciții" traversate de indecență. E adevărat, prietenia include cîteodată, ca antidot al plicidității, o notă de ironie, de tachinare reciprocă — consimte sociologul **Aculin Cazacu** — păstrîndu-se astfel și o anumită luciditate a spiritului critic. Dar ce are asta comun cu „luarea la mișto", cu pornografia distilată verbal în public și savurată reciproc, cu porecla vulgară? Devine un exercițiu stereotip, o plăcă pe care este imprimată „vrăjeala" monocordă. Așezisa amiciție nu e mai mult decît un viciu care-i vlăguiește treptat pe partenerii de pulsația regeneratoare a prieteniei.

INDECENȚA DISIMULATĂ

De altfel, concluzia majorității participanților la ancheta noastră se cristalizează în jurul ideii că adevăratul pericol al indecenței nu se află în formele exterioare de manifestare, oricît de șocante ar fi, ci în dezechilibrul lăuntric pe care ele le semnalizează.

— Discutăm aproape exclusiv despre ținuta fizică și neglijăm ținuta morală, deși între ele există o strînsă corelație. Și chiar dacă nu hainele fac pe om, într-o anumită măsură îl exprimă. Pentru mine — afirmă conf. dr. **Crișan Mircioiu** de la Institutul de medicină și farmacie din Cluj — un student care se prezintă la examen neglijent, nebărbierit, cu hainele neperiate, fără să arate că acordă și prin ținuta sa importanță unui eveniment realmente însemnat din viața sa, constituie un semn de întrebare. Dacă nu se respectă pe sine însuși, care este oare respectul său față de colectivitate? Nu vreau să exagerez, dar ținuta sa mă îndeamnă la rezerve de conținut etic.

Pe de altă parte există o indecență care nu se trădează prin limbaj sau ținută vestimentară și împotriva căreia, dată fiind labilitatea ei, este mai dificil de luptat. Într-o instituție lucrau pe același post două secretare. Una dintre ele se îmbrăca mai îndrăzneț și lăsa vizitatorilor impresia că ar fi cam ușuratecă, în schimb cealaltă impunea printr-o atitudine sobră, de femeie la locul ei, identificată cu biroul și bibliorafturile pe care le străjuia. Nu mi-a venit să cred cînd am aflat că a trebuit să-și caute un alt loc de muncă. Făcuse din postul ei o sursă de colportaj a unor bîrfeli și calomnii, răscolite și transmise discret și numai „pe cuvînt de onoare". Pînă cînd s-au convins, deși știau din ce birou se difuzează diversele picanterii, oamenii au presupus că autoarea nu putea fi alta decît secretara „usurătecă". Concepem nu arareori simplist portretul decenței. Necuviințele cele mai usturătoare și mai agresive nu sînt neapărat și cele mai publicitare, de tipul „regele e gol!" din povestirea lui Andersen, ele nu sînt rezultatul unui dezechilibru momentan, cum poate fi valul unei mode sau ignorarea unei etichete, ci își au corespondent în dereglări mai profunde ale structurii morale a individului.

Tocmai de aceea, educația decenței — atribut de prim ordin al civilizației — nu poate fi rezumată la tratamentul simplist prin „nu e voie!" Ea trebuie să se aplice diferențiat la varietatea manifestărilor, să descopere mecanismul lor lăuntric, să le priceapă și să le influențeze dinamica. Îi stau la îndemînă instrumentele fine ale pedagogiei sociale.

CONFERINȚELE ORGANIZAȚIILOR REGIONALE DE PARTID

CLUJ

Duminică, sala mare a Casei universitarilor a găzduit lucrările Conferinței regionale Cluj a Partidului Comunist Român. Au participat membri și membri supleanți ai comitetului regional de partid și ai comisiei de revizie, membri și membri supleanți ai birourilor comitetelor raionale și orășenești de partid, delegați desemnați de organizațiile de partid din întreprinderi, unități socialiste din agricultură, instituții și comune, numeroși invitați — muncitori, tehnicieni, ingineri, academicieni, cadre didactice, scriitori, ofițeri superiori și generali, vechi membri ai Partidului Comunist Român, reprezentanți ai organizațiilor obștești. Au fost prezenți, de asemenea, tovarășii Constantin Anca și Traian Demian, șefi adjuncți de secție la C.C. al P.C.R., precum și alți activiști ai Comitetului Central al partidului.

În deschiderea dezbaterilor, la primul punct al ordinii de zi, a luat cuvîntul tovarășul **Aurel Duca**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului regional de partid, care a spus între altele: Documentele adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie 1967 constituie o expresie strălucită a creșterii rolului conducător al partidului, a modului creator în care aplică învățătura marxist-leninistă la realitățile și condițiile țării noastre, a soluțiilor originale de înaltă eficiență pe care le preconizează în opera de construire a socialismului. Ele reflectă preocuparea permanentă a conducerii partidului pentru traducerea în viață a mărețelor obiective stabilite de Congresul al IX-lea, menite să dea un nou și puternic impuls dezvoltării economice și social-culturale a țării. Oamenii muncii din regiune, însuflețiți de același ideal — înflorirea României socialiste — acordă o înaltă apreciere documentelor plenarei, politicii interne și externe a partidului nostru, pusă neabătut în slujba intereselor fundamentale ale poporului, ale socialismului. Ei își manifestă hotărîrea nestrămutată de a contribui cu întreaga lor energie și capacitate la transpunerea în viață a programului însuflețitor de înflorire a patriei socialiste.

În cuvîntul lor, delegații și invitații și-au exprimat adeziunea totală la documentele dezbătute și au relevat, concomitent, marea lor însemnătate teoretică și practică, spiritul lor novator. Cuvîntările au exprimat profunda recunoștință a comuniștilor și a tuturor oamenilor din regiune față de grija ce o manifestă Comitetul Central al partidului pentru dezvoltarea armonioasă a orașelor și satelor patriei.

Remus Bucșa, prim-secretar al Comitetului orășenesc Cluj al P.C.R., ing. **Nicolae Pungan**, șeful exploatării miniere Căpuș, **Ioan Stanatiev**, director general al Uzinei Industria Sîrmei din Cîmpia Turzii, general-locotenent **Nicolae Militaru** au subliniat în cuvîntul lor că măsurile preconizate de documentele plenarei C.C. al P.C.R. din octombrie 1967 concordă deplin cu cerințele actuale ale ridicării întregii activități economice pe o treaptă calitativ superioară și ale perfecționării metodelor și formelor de conducere a vieții economice și sociale. Inginerul **Gheorghe Mărinceanu**, director tehnic al Fabricii de pielărie și încălțăminte „Clujana", a analizat pe larg rezultatele pozitive ale experimentelor ce vizează îmbunătățirea planificării, finanțării, creditării și conducerii producției. El a amintit că, datorită măsurilor adoptate în ultimele luni, principalii indicatori de plan au fost realizați în condiții superioare față de oricare perioadă anterioară. Depășirile de plan ce se vor realiza în întreprindere pînă la sfîrșitul anului asigură colectivului de muncitori, tehnicieni și ingineri premii ce echivalează cu un al 13-lea salariu.

Carol Soos Manea, secretar al comitetului regional de partid, a reliefat însemnătatea prevederilor din proiectul de Directive cu privire la aplicarea principiului centralismului democratic în conducerea planificată a economiei naționale. Vorbitorul și-a exprimat convingerea că în urma creării unor organe colective de conducere se va valorifica mai larg experiența specialiștilor, vor fi înlăturate manifestările de rutină și subiectivism.

Academicianul **Ștefan Péterfi**, prorector al Universității „Babeș-Bolyai", a spus: Preocuparea partidului de a asigura introducerea continuă în producție a celor mai noi cuceriri ale științei, de a stimula prin toate mijloacele cercetarea fundamentală și aplicativă mobilizează ca niciodată în istoria patriei noastre entuziasmul oamenilor de știință, elanul lor creator pus în slujba făuririi unei înalte civilizații materiale și spirituale. Oamenii de știință, cadrele didactice sînt convinși că proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale constituie un factor de primă importanță pentru creșterea rolului științei din țara noastră în dezvoltarea și modernizarea economiei și culturii socialiste.

Mai mulți vorbitori, printre care **Ioan Udrea**, președintele consiliului sindical regional, **Aurel Lazăr**, directorul Direcției regionale C.F.R., **Mircea Crișan**, prim-secretar al Comitetului raional de partid Năsăud au evidențiat că hotărîrea recentei plenare a C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor constituie o pîrghie importantă în aplicarea judicioasă a principiului cointeresării materiale. În același timp ei au făcut diferite propuneri menite să contribuie la asigurarea stabilității cadrelor în întreprinderi și instituții și la întărirea responsabilității salariaților față de sarcinile încredințate.

Ing. Candin Ciocan, directorul Întreprinderii agricole de stat din Cîmpia Turzii, și **Ioan Stoica**, prim-secretar al Comitetului raional de partid Dej, s-au referit la rezultatele dobîndite de fermele de stat în creșterea producției și rentabilității, precum și la unele probleme privind sporirea producției agricole vegetale și animale în sectorul cooperatist.

Numeroși participanți la dezbateri s-au ocupat pe larg de proiectul Principiilor de bază cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale. Acad. prof. **Constantin Daicoviciu**, rectorul Universității „Babeș-Bolyai" a arătat între altele: Atît rațiunea cît și inima subscriu la măsurile stabilite de conducerea partidului pentru mai buna așezare administrativă a țării. Ca istoric aș vrea să apreciez în mod deosebit măiestria cu care sînt valorificate o seamă de instituții administrative tradiționale, imprimîndu-li-se un concept nou, corespunzător cu conținutul puterii de stat socialiste. Vorbitorul a propus ca în această amplă acțiune să se includă și analiza actualelor denumiri ale unor comune, cu concursul unor colective de specialiști în istorie, lingvistică și etnografie. **Clement Rusu**, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, **Vasile Mureșan**, președintele comitetului executiv al Sfatului popular al comunei Jibou, profesoara **Elena Pogan**, din comuna Avram Iancu, au reliefat deplina aprobare a populației de la orașe și sate față de măsurile menite să asigure un cadru administrativ corespunzător valorificării actualului potențial material și uman al țării, creșterii inițiativei și responsabilității locale. „Oamenii muncii — români maghiari, germani — consideră deosebit de oportună crearea județelor și comunelor, a spus **Ștefan Tompa**, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular regional. Cele stabilite de conducerea partidului pun de acord organizarea de stat și administrativă cu perfecționările din baza economică a societății noastre. Este deosebit de important că vom avea o conducere locală mai competentă și în același timp mai ieftină".

Ioan Beu, secretar al comitetului regional de partid, a abordat unele aspecte ale activității politico-ideologice. Considerăm ca o datorie de prim ordin a tuturor organelor și organizațiilor de partid — a precizat vorbitorul — ca în cadrul activității ideologice să se acorde și în viitor o atenție deosebită studierii și însușirii temeinice a ideilor deosebit de prețioase pe care le cuprind documentele de partid. Hotărîrile Conferinței Naționale vor trebui larg popularizate în rîndul tuturor cetățenilor din regiunea noastră și explicate clar și convingător.

Cîțiva vorbitori au relevat legătura indisolubilă dintre programul însuflețitor de ridicare pe o treaptă superioară de civilizație și progres a patriei și politica externă a partidului și guvernului „Alături de toți oamenii muncii din țara noastră — a spus prof. univ. dr. docent **Tudor Drăganu** — urmăresc cu deosebită satisfacție și mîndrie patriotică activitatea partidului și statului pe plan internațional. Expresie a intereselor și aspirațiilor fundamentale ale națiunii noastre, politica externă a Republicii Socialiste România, ca și întreaga operă de construcție a socialismului în patria noastră, contribuie la întărirea sistemului mondial socialist, la creșterea prestigiului socialismului în lume, la întărirea forțelor antiimperialiste, care luptă pentru pace și progres social".

S-a trecut apoi la al doilea punct al ordinii de zi. Corespunzător normelor de reprezentare stabilite, au fost aleși 76 de delegați la Conferința Națională.

În încheierea conferinței a luat cuvîntul tovarășul **Aurel Duca**.

Vorbitorul a remarcat că lucrările conferinței au demonstrat încă o dată interesul viu cu care au primit toți oamenii muncii din regiunea Cluj documentele recentei plenare a C.C. al P.C.R. Adeziunea deplină la politica partidului — a spus în continuare — competența opiniilor și propunerilor exprimate, străduința de a contribui la conturarea cît mai precisă a măsurilor preconizate de Comitetul Central, mîndria că avem un partid puternic cu o conducere încercată care ne călăuzește cu fermitate spre noi victorii — iată ce a caracterizat fructuoasele dezbateri de astăzi.

Totodată, vorbitorul s-a referit la unele aspecte ale realizării sarcinilor ce revin unităților economice în realizarea planului pe anul în curs și asigurarea tuturor condițiilor necesare îndeplinirii ritmice a celui din 1968, încă de la începutul anului. De asemenea, a făcut unele aprecieri în legătură cu desfășurarea lucrărilor agricole și cu privire la alte preocupări actuale din activitatea organelor de partid și de stat din regiune.

★

În aplauzele puternice ale asistenței, conferința a adresat COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, o scrisoare în care se arată printre altele:

„Conferința organizației regionale Cluj a Partidului Comunist Român, dezbătînd documentele plenarei C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie 1967, exprimă încrederea nestrămutată a tuturor oamenilor muncii — români, maghiari, germani — care trăiesc și muncesc înfrățiți pe aceste meleaguri, față de politica științifică a partidului și adresează din toată inima Comitetului Central și dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, mulțumirile cele mai calde pentru munca neobosită desfășurată în vederea înfloririi și înălțării pe culmi tot mai înalte a scumpei noastre patrii.

Militînd cu consecvență pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului, organele și organizațiile de partid, comuniștii, toți oamenii muncii din regiunea Cluj întîmpină Conferința Națională a Partidului Comunist Român cu însemnate realizări. Planul pe zece luni ale anului a fost realizat în proporție de 102,5 la sută la producția globală, 104,6 la sută la creșterea productivității muncii, depășindu-se de pe acum angajamentele de pe întregul an la economii și beneficii peste plan.

Exprimîndu-ne adeziunea totală la politica generală a partidului și la măsurile preconizate de plenara C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie, sîntem conștienți că înfăptuirea acestui amplu program cere din partea noastră eforturi sporite, fermitate, o mai bună organizare a întregii activități.

Nu vom precupeți nimic pentru a ne ridica la înălțimea misiunii istorice ce revine generației noastre pentru a adăuga noi valori și frumuseți chipului scumpei noastre patrii — România socialistă".

Lucrările conferinței au purtat amprenta unui spirit de muncă profund și entuziast. Ele au reflectat concludent hotărîrea colectivelor întreprinderilor industriale, unităților agricole, instituțiilor de știință, învățămînt și cultură din regiune, tuturor oamenilor muncii de a înfăptui sarcinile stabilite de Congresul al IX-lea, entuziasmul stîrnit de documentele ce vor fi supuse aprobării înaltului for al partidului — Conferința Națională.

Al. POPESCU
Al. MUREȘAN

GALAȚI

Documentele adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie a.c. au trezit un interes profund în rîndul oamenilor muncii din regiunea Galați, ca și al celor din întreaga țară. Ele au fost dezbătute în peste 3 000 de adunări, la care au participat circa 300 000 de oameni ai muncii și în cursul cărora s-au formulat peste 1 000 de propuneri vizînd perfecționarea activității unor sectoare hotărîtoare ale vieții economice și sociale a țării noastre. O puternică expresie a adeziunii comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii față de documentele plenarei a prilejuit-o Conferința organizației regionale de partid Galați. La conferință au participat sute de delegați și numeroși invitați. Au luat parte, de asemenea, tovarășul Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., precum și alți activiști ai Comitetului Central al partidului.

În cuvîntul de deschidere a dezbaterilor, tovarășul **Constantin Dăscălescu**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului regional de partid, a subliniat că măsurile adoptate de plenară constituie o vie ilustrare a caracterului profund științific al politicii partidului, rodul confruntării competente, continue a realităților concrete ale economiei naționale cu necesitățile generale ale construcției socialiste în România. Măsurile preconizate de plenară sînt rezultatul unor studii temeinice, elaborate cu participarea unui mare număr de specialiști, cadre economice, activiști de partid și de stat. Această largă consultare a maselor demonstrează în mod strălucit profundul democratism care caracterizează orînduirea noastră socialistă. Totodată, documentele plenarei sintetizează experiența bogată acumulată de partidul nostru în decursul celor două decenii de dezvoltare planificată a economiei, țin seama de experiența și realizările înregistrate pe plan mondial în organizarea și conducerea activității sociale.

În cuvîntul lor, numeroși participanți la conferință au reliefat, prin exemple concrete, convingătoare, din domeniul lor de activitate, necesitatea și actualitatea măsurilor preconizate de partid.

După părerea mea — a spus ing. **Cornel Cazan**, director general al Întreprinderii de construcții și montaje siderurgice — gestiunea economică proprie, ca principiu superior de organizare a economiei, va duce la mărirea considerabilă a eficienței producției. Prin însuși mecanismul ei de funcționare se asigură o comparabilitate a cheltuielilor cu veniturile, recuperarea cheltuielilor sociale de producție și creșterea rentabilității, cuprinzînd ca trăsături de bază autonomia în gospodărirea fondurilor, extinderea relațiilor comerciale directe între unități, cointeresarea și răspunderea materială pentru activitatea depusă.

Un loc important l-au ocupat în dezbateri măsurile preconizate pentru apropierea conducerii de activitatea nemijlocită de producție a întreprinderilor. Organizarea conducerii economiei pe trei verigi — întreprinderea, centrala industrială și ministerul economic — arăta tovarășul **Leonard Stoian**, secretar al Comitetului regional P.C.R. Galați — va ridica nivelul muncii de coordonare și conducere, va asigura cadrul unei activități operative și eficiente la nivelul fiecărei verigi. Consider oportun să se studieze posibilitatea înființării în regiunea Galați a unei centrale industriale pentru construcția navelor — acțiune motivată economic și social de faptul că aici se află cel mai mare șantier naval din țară, care produce acum nave cu tonaj de pînă la 12 500 de tone; aici își desfășoară activitatea Institutul de cercetări și proiectări navale, precum și un institut de învățămînt superior unde se pregătesc cadre de specialitate. Cred, de asemenea, că ar fi bine să se înființeze pe lîngă Combinatul siderurgic o centrală industrială care să coordoneze activitatea întreprinderilor metalurgice din Galați, Brăila și din unele centre ale Moldovei.

Inginerii **Nicu Constantin**, director general al Uzinei „Progresul"-Brăila, și **Paul Popa**, director general al Întreprinderii de construcții-montaje nr. 7, ca și alți vorbitori, au evidențiat în cuvîntul lor marea însemnătate a prevederilor proiectului de Directive pentru îmbunătățirea aprovizionării tehnice materiale a unităților industriale, măsuri menite să ducă nemijlocit la utilizarea deplină a capacităților de producție, a forței de muncă, a materiilor prime și a materialelor și la reducerea cheltuielilor de producție. Datorită faptului că actuala filieră de eliberare a repartițiilor și încheiere a contractelor este greoaie, ineficientă, în prezent numai cele două întreprinderi încheie anual peste 5 000 de contracte pentru asigurarea materialelor necesare procesului lor de producție. De asemenea, din cauza centralismului excesiv ce se manifestă în acest domeniu, unitățile primesc, deseori cu întîrziere, materiale comandate de la furnizori din zone îndepărtate ale țării — în timp ce acestea pot fi procurate, evident cu cheltuieli mult mai mici, chiar din regiune.

Tovarășii **Aurel Botezatu**, prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Galați, **Dumitru Volodin**, maistru mecanizator la I.A.S. Insula Mare a Brăilei, și alți vorbitori au subliniat în cuvîntul lor înrîurirea puternică pe care o va avea asupra productivității muncii sociale aplicarea prevederilor hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor. Este cît se poate de just, au arătat ei, ca veniturile salariaților să corespundă cantității și calității muncii depuse și să se statornicească răspunderea materială față de rezultatele propriei activități. Reluînd această idee, tov. **Paraschiv Benescu**, președintele consiliului regional al Uniunii Generale a Sindicatelor Galați, a evidențiat, cu ajutorul unor cifre revelatoare, necesitatea îmbunătățirii metodologiei normării muncii în întreprinderile industriale, ca și a actualului sistem de premiere care a încetat în mare măsură să joace un rol stimulativ în muncă.

Constantin Radu, prim-secretar al Comitetului orășenesc P.C.R. Brăila, și **Panait Melisaratos**, director general al Șantierului naval Galați, au arătat că întreprinderile trebuie să poarte răspunderea față de calitatea produselor livrate la export. Slaba colaborare dintre unitățile productive și organizațiile de export a generat neconcordanțe și deficiențe în domeniul oportunității unor comenzi de import-export. Vorbitorii au propus preluarea de către ministerele economice și centralele industriale a importului de mașini și utilaje.

Reliefînd însemnătatea ce se acordă în proiectul de directive dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, ca ramură de bază a economiei naționale, tov. **Dumitru Năstase**, președintele Consiliului agricol regional, **Ion Apostolescu**, președintele Uniunii regionale a cooperativelor agricole de producție, ca și alți participanți la dezbateri, s-au oprit în cuvîntul lor asupra necesității îmbunătățirii substanțiale a activității fiecărei unități agricole din regiune. În această privință există mari rezerve nefolosite pentru sporirea producției vegetale și animale.

Oportunitatea măsurilor privind îmbunătățirea organizării teritorial-administrative a țării și sistematizarea localităților rurale a fost demonstrată convingător, cu argumente izvorîte din realitățile regiunii, de către delegații **Nicolae Mihai**, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, și **Nicolae Șt. Nicolae**, președintele C.A.P. „Grivița Roșie" din comuna Însurăței, raionul Brăila. Prin reducerea verigilor intermediare, a paralelismelor din activitatea organelor locale ale puterii de stat — au arătat ei — vor putea fi valorificate mai bine importantele resurse materiale și de muncă, se vor dezvolta în mod armonios toate localitățile, vor fi create, astfel, premisele apropierii treptate a condițiilor de viață de la sate de cele de la orașe.

Mai mulți vorbitori, printre care prof. dr. docent **Dumitru Moțoc**, decanul facultății de tehnologia produselor alimentare din Institutul Politehnic Galați, au subliniat înaltul spirit de răspundere cu care partidul și statul nostru abordează domeniul complex al problemelor vieții internaționale contemporane. Fiecare act de politică internă sau externă al partidului — au subliniat ei — răspunde intereselor vitale ale poporului român, slujește cauzei progresului social, păcii și socialismului în lume.

În încheierea discuțiilor, a luat cuvîntul tovarășul **Constantin Dăscălescu**, prim-secretar al comitetului regional de partid, care a subliniat că dezbaterea în regiunea Galați a documentelor recentei Plenare a C.C. al P.C.R. a demonstrat totala adeziune a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, ferma lor hotărîre de a le traduce în viață. După ce a subliniat însemnătatea propunerilor făcute de participanții la dezbateri, el s-a oprit asupra sarcinilor imediate ce stau în fața organelor și organizațiilor de partid, întreprinderilor industriale și unităților economice din cuprinsul regiunii, arătînd că acestea trebuie să militeze mai puternic pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor planului de stat pe 1967, să pregătească temeinic condițiile producției anului viitor.

Vorbitorul s-a referit apoi la necesitatea ca organele și organizațiile de partid să-și perfecționeze continuu stilul și metodele de muncă; centrul de greutate al muncii organizatorice — a relevat el — să se afle în întreprinderile industriale și unitățile agricole, acolo unde se realizează sarcinile economice, social-politice, complexe, trasate de partid.

Trecîndu-se la punctul al doilea de pe ordinea de zi, au fost aleși, conform normelor de reprezentare stabilite de Plenara Comitetului Central, 72 de delegați la Conferința Națională a Partidului Comunist Român.

★

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții la conferință au adoptat o telegramă adresată COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, în care se spune, printre altele:

„Delegații și invitații prezenți la Conferința Organizației regionale de partid Galați, în numele tuturor comuniștilor și oamenilor muncii din regiune, aprobă în unanimitate documentele de o excepțională însemnătate adoptate de Plenara Comitetului Central al P.C.R. din 5—6 octombrie 1967. Amplu și însuflețitor program de muncă, ele demonstrează spiritul profund realist și creator în care partidul nostru abordează problemele fiecărei etape a construcției socialiste.

Conferința își exprimă profundul atașament și încrederea nețărmurită în politica externă a partidului și statului nostru. Aprobăm pe deplin eforturile pe care le depune cu consecvență și înaltă principialitate comunistă conducerea partidului nostru pentru întărirea unității sistemului mondial socialist, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru sprijinul ce-l acordă mișcării de eliberare națională, forțelor revoluționare și progresiste de pretutindeni.

Raportăm Comitetului Central al P.C.R. că, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, colectivele întreprinderilor industriale și de construcții din regiunea Galați au realizat planul producției globale pe 10 luni din acest an în proporție de 101,4 la sută, iar sarcinile ce i-au revenit industriei regiunii privind livrările la export au fost îndeplinite în proporție de 111 la sută.

Comuniștii, toți oamenii muncii din regiunea Galați asigură Comitetul Central al Partidului, pe dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că sînt hotărîți să întîmpine cu noi și importante succese apropiata Conferință Națională a partidului".

Dînd expresie aprobării unanime și atașamentului profund față de politica științifică, clarvăzătoare a partidului, Conferința organizației regionale de partid Galați a reflectat cu tărie avîntul creator, însuflețirea puternică cu care oamenii muncii din regiune, în frunte cu comuniștii, traduc în viață luminosul program de desăvîrșire a construcției socialiste elaborat de Congresul al IX-lea al Partidului.

Gh. ZAMFIR
Radu APOSTOL

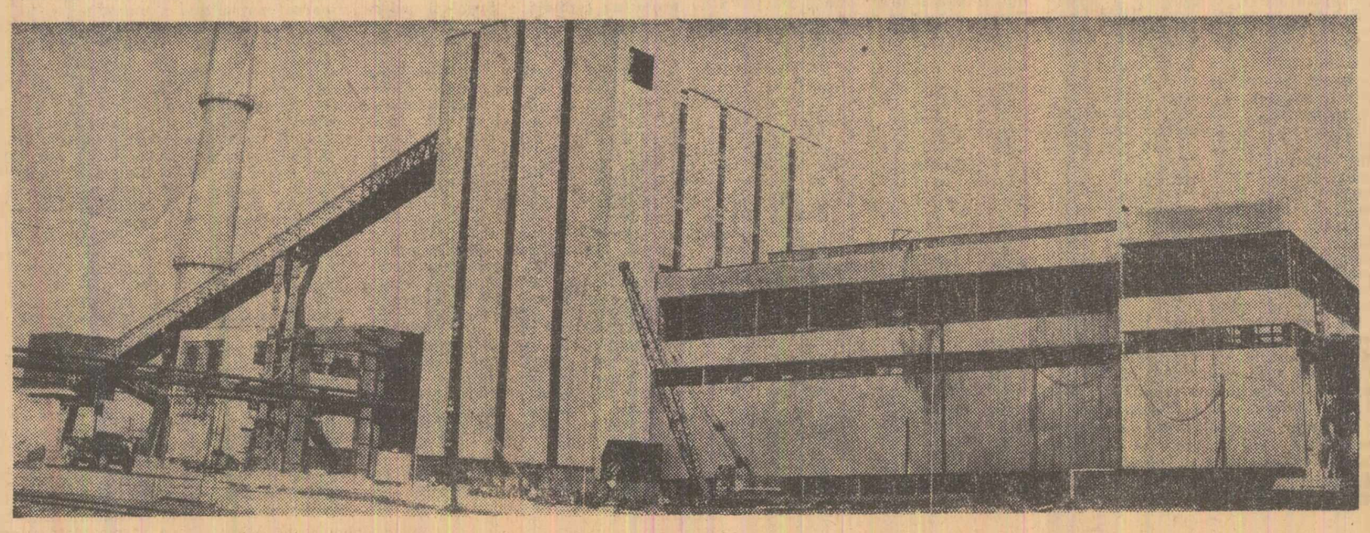

Instalația de aglomerare a minereului din cadrul Combinatului siderurgic Galați

Foto: M. Andreescu

(Urmare din pag. I)

dustriei Ușoare avînd numai cîte o singură bază prin care asigură aprovizionarea întreprinderilor din întreaga țară. O atare situație generează transporturi încrucișate, prin coletărie C.F.R., prin mesagerie, prin mijloace auto sau vagoane combinate, ceea ce necesită un timp foarte lung și provoacă cheltuieli de aprovizionare exagerat de mari.

Pe de altă parte, **dispunerea și amplasarea teritorială a rețelei de baze și depozite este neconcordantă cu repartizarea pe teritoriul țării a forțelor de producție.** Aceste baze și depozite sînt concentrate, de regulă, în Capitală și încă în 2—3 regiuni. Spre exemplu, din numărul total de baze și depozite, peste 50 la sută se află în regiunile Brașov, Ploiești, Cluj și în Capitală. În schimb, în regiuni care au cunoscut o puternică dezvoltare economică în anii construcției socialiste, rețeaua de baze și depozite este aproape inexistentă (Maramureș, Suceava, Hunedoara și altele). Există o relație de proporționalitate între numărul de baze și volumul de transport nevagonabil de materiale. Se constată că în nouă regiuni — Argeș, Bacău, Crișana, Dobrogea, Galați, Hunedoara, Maramureș, Mureș-Autonomă Maghiară și Suceava — volumul nevagonabil de materiale reprezintă peste 37 la sută, în timp ce numărul de baze și depozite existente în aceste regiuni reprezintă doar circa 26 la sută din totalul lor pe țară. Din această cauză, întreprinderile beneficiare respective suportă cheltuieli de aprovizionare mult mai mari decît cele din alte regiuni ale țării. Situația este și mai anacronică în cazul aprovizionărilor printr-o singură bază, amplasată de obicei în Capitală.

Desigur, ar mai fi și alte considerente de înfățișat. Socotesc însă că cele arătate sînt suficiente pentru a pleda cu hotărîre în favoarea reorganizării actualei rețele de baze și depozite, reprofilării acestora. **Principiile care ar sta la baza acestei reorganizări sînt multiple.** Este vorba, printre altele, de **asigurarea unei aprovizionări complete și ritmice, dimensionarea judicioasă a rețelei de baze și depozite și raționala lor amplasare, de realizarea unui**

Perfecționarea sistemului de aprovizionare și desfacere

flux judicios între producător și consumator, cît mai operativ și cu cele mai reduse cheltuieli de transport și manipulare. În funcție de aceste principii, consider ca eficientă organizarea actuală pe verticală, a aprovizionării și desfacerii **produselor petroliere, a rețelei de baze și depozite pentru desfacerea produselor petroliere, rețeaua de baze pentru aprovizionarea unităților Consiliului Superior al Agriculturii** (toate materialele), a Ministerului Căilor Ferate, Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, Ministerului Industriei Ușoare (numai la materialele specifice) etc. Bineînțeles fiind necesare adaptări în funcție de cerințele noi ale perfecționării, aprovizionării și desfacerii. **Este, de asemenea, utilă înființarea unui Oficiu de aprovizionare și desfacere pentru produse siderurgice, cu depozite teritoriale cît mai apropiate de consumatori.**

Totodată, **este binevenită organizarea — pe orizontală — a unei rețele teritoriale de aprovizionare și desfacere pentru toate întreprinderile, indiferent de subordonarea lor, cu materiale de uz general care nu intră în nomenclatorul rețelelor specializate.** După părerea mea, s-ar putea folosi actuala rețea a oficiilor regionale de aprovizionare și desfacere, în care scop structura organizatorică, competențele și dotarea lor vor trebui adaptate la noile condiții. Asemenea perfecționări trebuie dublate de o regrupare a cadrelor existente în prezent în baze și depozite, în serviciile de aprovizionare din întreprinderi și direcțiile generale.

Se mai impune în centrul atenției și **chestiunea îmbinării gestiunii economice cu aprovizionarea și desfacerea.** În acest sens, cred că **rolul deosebit al gestiunii economice trebuie să fie susținut de întărirea în cel mai înalt grad a disciplinei contractuale.** Revizuirea legislației actuale trebuie să aibă în vedere o asemenea despăgubire a partenerilor, în cazul nerespectării contractelor economice de livrare, care, pe de o parte, să disciplineze întreprinderile, iar pe de altă parte să compenseze daunele ce s-au produs prin încălcarea obligațiilor asumate. Gestiunea economică nu se poate împăca, prin însăși definiția și conținutul ei, cu pierderile generate de aprovizionare și desfacere, oricît ar părea ele de „obiective". Mi se pare nimerit că, în cazul încălcării disciplinei contractuale, penalizările ar trebui să se aplice automat, printr-un procedeu mai simplu și mai operativ decît în prezent.

Dacă avem în vedere sarcinile ce vor reveni centralelor industriale și chiar întreprinderilor, în domeniul desfacerii produselor, consider că ar fi posibilă și abordarea unor atribuții în ce privește prospectarea pieței interne, cunoașterea sferei de consum, a specificului zonal, sezonal, de modă, în general în probleme de „marketing". De fapt, îmbunătățirea continuă a calității produselor, introducerea unor noi caracteristici tehnice, extinderea gamei de folosire, a duratei sînt mai ușor de realizat prin contactul direct pe care l-ar putea avea producătorul cu consumatorii săi. În plus, producătorul ar avea posibilitatea să sondeze din vreme necesitățile de produse noi.

Măsurile preconizate pentru perfecționarea sistemului actual de aprovizionare și desfacere vor constitui un factor important în efortul general pentru ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a întregii activități economice.

CUM INFLUENȚĂM EVOLUȚIA

De la „mediocru" la „eminent"

Socialismul și-a propus și realizează valorificarea **pe scară generală** a valențelor specifice noilor generații. El și-a fixat nu numai obiectivul de **a asigura**, dar **a și realizat** un învățămînt general, gratuit și obligatoriu. El și-a **propus** și **reușește** pe zi ce trece mai bine să ofere **tuturor** cetățenilor de vîrsta școlii un înalt nivel de instruire și de educație. De aici decurge un atribut esențial al învățămîntului: lupta consecventă, desfășurată în fiecare unitate școlară, împotriva tuturor formelor de mediocritate, pentru o dezvoltare activă, armonioasă, de înalt nivel a întregului tineret din patria noastră.

O sută de elevi de la două școli generale, din Huși și din Pădureni, raionul Huși, care dobîndesc în genere note mai slabe, au fost solicitați să răspundă în scris la întrebarea: „De ce rezultatele mele la învățătură nu sînt la nivelul cerut?". Pe foile nesemnate au apărut opinii dintre cele mai semnificative, unele deosebit de matur exprimate. Aproape un sfert dintre ele, cele mai multe din clasele V—VI, au indicat drept cauze ale pregătirii slabe **neputința** elevilor de a se descurca în complicata structură sub care sînt prezentate unele discipline școlare, lipsa de sistematizare și de esențializare care caracterizează încă o parte din lecții. Pentru a face „față" solicitărilor, elevii recurg de obicei la învățarea mecanică.

29 de copii mărturisesc într-un fel sau altul că înțeleg cele citite sau ascultate, dar **„nu știu cum să învețe"**, nu au „darul" să extragă ideile esențiale, obișnuința de a studia ritmic. „Nu știu cum să încep să învăț o lecție" — se plînge unul. „Eu reușesc să-mi învăț fiecare lecție, dar mereu cînd învăț o lecție nouă, cele vechi se amestecă între ele" — ne încredințează un altul. Lipsiți, așadar, de instrumente sigure de orientare în cuprinsul informației amplificate, asemenea elevi se mențin pe linia minimei rezistențe și, dacă profesorul le mai și acordă o notă de trecere, sînt satisfăcuți.

Mai mult de o treime din răspunsuri ilustrează sub o formă sau alta efectele nedorite ale unui grad scăzut de exigență educativă. „Ori învăț, ori nu, tovarășii profesori tot trebuie să mă treacă clasa" — se pronunță sentențios un elev. „Nici vărul meu nu învăța bine la școala generală, însă a intrat la liceu mai ușor decît alții" — notează un elev din clasa a VIII-a. Vedem dar cum fiecare inconsecvență în aprecierea obiectivă a muncii elevilor are drept imediată urmare scăderea interesului pentru învățătură. **Premisă esențială a mediocrității.**

Firește, opiniile elevilor nu sînt singurele elemente de care trebuie să ținem seama în delimitarea și combaterea mediocrității. Dar răspunsurile de felul celor menționate mai sus au valoarea unor barometre ale vieții școlare. Potrivit indicației lor, putem delimita mai precis zonele asupra cărora e nevoie să se concentreze intervenția factorilor educativi. Cu condiția, bineînțeles, ca asemenea semnale să nu fie considerate de către cei mari niște „simple păreri ale copiilor", nedemne de luat în seamă. „Din păcate însă, cînd se face analiza rezultatelor la învățătură pe clase, școală sau grup de școli, îmbunătățirea ori înrăutățirea situației se apreciază, de regulă, doar în raport cu creșterea sau scăderea procentului de promovare — ne scrie, între altele, prof. **Constantin Neștian** de la Liceul „Cuza Vodă" din Huși, inițiatorul sondajului amintit. Se trece în schimb ușor cu vederea peste adevăratele cauze ale mediocrității, oglindite nu o dată în greutățile mărturisite ale copiilor, în cel mai bun caz se enunță laconic și imperativ principiul înlăturării mediocrității, dar nu se relevă măcar măsurile ce pot conduce la remedierea stărilor de fapt". „Și trecîndu-se cu vederea **cauzele** mediocrității, nu se mai văd nici **efectele** ei în timp — intervine prof. dr. **Ion Mircea Nonu**, de la Institutul de construcții din București. Se uită, de exemplu, că un elev devenit mediocru cu greu va depăși acest nivel după absolvirea școlii, că la viitorul său loc de muncă va fi fără nici un aport substanțial, un adevărat focar de indiferență și de cenușiu cu grave consecințe sociale".

Trăind cu intensitate fascinația exemplului, elevii identifică nu o dată în profesorul lor expresia celor mai înalte aspirații. E firesc deci ca de personalitatea educatorului să depindă într-o măsură hotărîtoare crearea unui climat potrivnic sau, dimpotrivă, favorizant mediocrității, suficienței, plictisului. Iar prezența-i să fie, implicit, un etalon pentru elevi.

— Se vorbește mult despre **rolul activ al profesorului în timpul lecției**, ca o primă condiție a înaltei pregătiri a elevilor. Un lucru trebuie însă precizat — este de părere prof. **Tatiana Crișmaru** de la Școala generală din comuna Poenari-Vulpești, raionul Răcari. Oricît de activ le-ar folosi profesorul, cele 50 de minute ale lecției nu vor însemna mare lucru dacă asupra lor nu se exercită înrîurirea unui amplu orizont de cultură și a unei intense activități personale, ca cele dintîi componente ale individualității sale. Avînd în față un exemplu de permanentă străduință, ei vor căuta să-l urmeze. Printre cele mai frumoase zile din viața mea se înscriu și acelea în care am constatat că multe din concluziile cercetărilor mele efectuate timp de peste 30 de ani asupra bazinului folcloric din Cîmpia Dunării au fost preluate și uneori dezvoltate de foștii mei elevi.

Cînd se afirmă că profesorul poate să-și exercite influența dincolo de limitele unei ore de clasă, se definește implicit importanța manualului ca principal instrument de studiu al elevului. Ce condiții trebuie să îndeplinească un manual bun? „De obicei, prima calitate care i se cere este să fie „la zi", să cuprindă ceea ce știința este oferă mai nou și mai semnificativ — ne răspunde prof. **Constantin Mirică**, directorul Liceului din Rîșnov. Din acest punct de vedere este adeseori vizibilă străduința autorilor de manuale. Să nu uităm însă că **felul** în care oferim elevului cunoștințe este cel puțin tot atît de important ca **volumul** acestora. Fac acest apel deoarece uneori o carte școlară este îmbogățită sub raportul ultimelor noutăți, dar rămîne deficitară din punctul de vedere al sistematizării, al clarității, al logicii sale interioare și prin aceasta favorizează mediocritatea. Or, se știe, manualul trebuie să ofere prin el însuși o lecție de gîndire".

Relația profesor-elev, se afirmă pe bună dreptate, nu este de fapt decît un **dialog permanent**. Iată-ne pe terenul nu o dată controversat al **poziției** pe care educatorul trebuie s-o adopte în cuprinsul acestei relații. Ce apreciem mai întîi, inteligența nativă sau pe cea rezultată din suma de priceperi și deprinderi dobîndite în școală? „De fapt, această problemă devine insolubilă doar atunci cînd între termenii ei se percepe o opoziție netă — ne spunea deunăzi prof. **Traian Focșăneanu** de la Școala generală nr. 5 din Tîrgoviște. Ceea ce, din păcate, se mai întîmplă încă. În realitate însă, situația e mult mai complexă, mai nuanțată. Aproape în fiecare clasă întîlnim elevi, de obicei mai liniștiți, care-și fac constiincios temele, vin regulat la școală. Acești copii pot fi cîteodată printre cei mai buni la învățătură, alteori însă pot să nu strălucească. E posibil să se orienteze ceva mai greu asupra unei probleme, să se „miște încet", cum se spune. Au deprins însă o mare capacitate de muncă, o voință rară care merită respectul nostru și al clasei. Alături de ei există copii mai vioi, care pricep mai ușor cele explicate de noi. Puterea lor de percepție este mai ascuțită și poate tocmai de aceea fac uneori în timpul orei dovada lipsei de răbdare, a spiritului de contrazicere, bunăoară. Pe aceștia nu trebuie să-i transformăm în prototipuri de premianți, dar nici să-i blamăm pe motiv că nu sînt foarte receptivi la toate recomandările noastre. De fapt, adevăratul pedagog este acela care știe să îmbine comportările și reacțiile sale în funcție de situația concretă dintr-o clasă. El cultivă deopotrivă la elevii săi mobilitatea gîndirii și perseverența în muncă, spiritul de observație și capacitatea de analiză spre a-l ajuta pe fiecare să-și dobîndească personalitatea sa proprie".

— De multe ori, reușita în acțiunea de combatere a mediocrității depinde de felul în care educatorul știe să-și facă „aliați" — a continuat prof. **Alexandru Steriade**, de la Liceul din Comarnic. Iar cei mai devotați dintre aceștia sînt **elevii eminenți**. În pofida diversității lor de temperament, de nivel al pregătirii dintr-o clasă există elevi care oferă deopotrivă certitudinea spiritului larg, activ, ca și pe cea a perseverenței în muncă. Desigur, nu există rețete prea sigure pentru a spori, cît am dori noi, numărul lor. Dar chiar și numai din cîteva exemplare, noi putem oferi clasei întregi un nivel de pregătire către care trebuie să năzuiască neîncetat. Din cîte cunosc eu, cel puțin 40 la sută dintre elevii mediocri se complac în acest climat din lipsa unor pilde superioare, vii și concrete, la care ar putea aspira. Pilde pe care noi nu întotdeauna reușim să le individualizăm și să le punem în față. **Înțelegem așadar de ce rolul activ al profesorului trebuie apreciat nu numai după procentul de promovabilitate obținut la o clasă, ci și după numărul de elevi eminenți pe care i-a format.**

Mediocritatea se poate introduce cu aceeași putere în mai toate domeniile de activitate. Cînd însă își face simțită prezența în învățămînt, nocivitatea ei este și mai acută. Școala beneficiază însă de o armă puternică contra acestui pericol: corpul didactic, animat de aspirația spre o continuă autoperfecționare. Și tocmai de aceea, într-un fel sau altul, orice concesie făcută **mediocrității** este și o alterare a **prestigiului** omului de la catedră.

Mihai IORDANESCU

Comedia muzicală „Baloane de săpun" de Csiky Gergely pe scena Teatrului de stat din Tg. Mureș — Foto: Agerpres

teatre

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Castiliana** — 19,30, (sala Studio): **Regina de Navara** — 19,30.
● Teatrul de Comedie: **Opinia publică** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): **D-ale Carnavalului** — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 75 A): **Kean** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **Veac de iarnă** (spectacol prezentat de Teatrul de stat din Oradea) — 16,30; 20, (sala Studio): **Cînd luna e albastră** — 20.
● Teatrul „Barbu Delavrancea": **Ca-n filme** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Corigență la dragoste** — 16.
● Teatrul evreiesc de stat: **Căutătorii de noroace** — 20.
● Teatrul „Țăndărică": **Tigrișorul Petre** — 17.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Victoria): **Colibri Music-Hall** — 19,30.
● Circul de stat: **Atracțiile manejului** — 19,30.

cinema

● **Un taxi pentru Tobruk**: PATRIA — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.
● **O fată fericită**: LUCEAFĂRUL (completare **Stircul, pasăre reptilă**) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45, FEROVIAR — 8; 10,15; 12,30; 15; 17,30; 20, EXCELSIOR — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21 (la ambele completarea **Armonie**), MODERN (completare **Laboratorul vieții**) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45.
● **Loana**: REPUBLICA (completare **Micii înotători**) — 8,15; 10,15; 12,30; 14,45; 17, BUCUREȘTI (completare **Stircul, pasăre reptilă**) — 8,45; 10,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21.
● **Profesorul distrat**: CAPITOL (completare **Aventurile lui Bobo-City**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45, GLORIA (completare **Ziua recoltei 1967**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA (completare **Orizont științific nr. 9/1967**) — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45.
● **Ocolul**: CENTRAL (completare **Efemere**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Un minut de adevăr**: CINEMATECA — 10; 12; 14.
● **Zece negri mititei**: SALA PALATULUI (seria de bilete 2160 — orele 17,30 și seria 2161 orele 20,30), FESTIVAL (completare **Micii înotători**) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 GRIVIȚA (completare **Mlaștina tăcută**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS (completare **Tămăduire**) — 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30, FLAMURA (completare **Aventurile lui Bobo-City**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Sindbad marinarul**: VICTORIA (completare **Orizont științific nr. 9/1967** — 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, BUCEGI (completare **Micii înotători**) — 9—13 în continuare; 16; 18,45; 20,30.
● **Dulcea pasăre a tinereții** — cinemascop: LUMINA — 9,15—16,15 în continuare.
● **Salvele Aurorei**: LUMINA (completare **Efemere**) — 18,30; 20,30.
● **Program pentru copii**: DOINA — 9; 10.
● **Să-mi faceți una ca asta!**: DOINA (completare **Mărășești... 50 de ani**) — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.
● **Singur pe lume**: UNION (completare **Băiețelul care făcea totul pe jumătate**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Galapagos — Retrospectivă jubiliară**: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **Operațiunea Crossbow**: GIULEȘTI (completare **Legenda**) — 10; 15,30; 18; 20,30, AURORA (completare **Orașul**) 9,30; 12; 14,30; 17,30; 20,30.
● **Căutătorii de aur din Arkansas**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare **Favoritul**) — 14; 16; 18; 20.
● **Agonie și extaz**: DACIA — 7,30—20,45 în continuare, DRUMUL SĂRII (completare **Permanențe**) — 14,30; 17,15; 20.
● **Climate**: BUZEȘTI — 15; 17,45; 20,30.
● **Femeia necunoscută**: CRÎNGAȘI (completare **Gustav pacifistul**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Surcouf, tigrul celor 7 mări**: UNIREA (completare **Orizont științific nr. 9/1967**) — 14; 16; 18,15; 20,30.
● **Oameni în rulotă**: FLACĂRA (completare **Orizont științific nr. 9/1967**) — 14,30—20,30 în continuare.
● **Procesul de la Verona**: VITAN — 14,30—20,30 în continuare.
● **Un idiot la Paris**: MIORIȚA (completare **Despre fumat**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, VOLGA (completare **Pilule II**) — 9,30—16,15 în continuare; 18,30; 20,45.
● **Spartacus** (ambele serii): POPULAR — 15,30; 19,30.
● **Prostănacul**: ARTA (completare **Baronul**) — 9—16 în continuare; 18,30; 20,45.
● **Marele restaurant**: MUNCA (completare **Bălatul și cărbunele**) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
● **Subteranul**: MOȘILOR (completare **Pilule II**) — 15; 17; 19; 21, COTROCENI (completare **Favoritul**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Povestea țarului Saltan**: COSMOS (completare **Foarfeca și băiețelul**) — 14,30—20,30 în continuare.
● **Fantomas contra Scotland Yard**: VIITORUL (completare **Bălatul și cărbunele**) — 15; 17; 19; 21.
● **Amprenta**: PROGRESUL (completare **Bălatul și cărbunele**) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
● **Fanfan la tulipe**: PACEA (completare **Aventurile lui Bobo-City**) — 15,45; 18; 20,15.

tv

18,00 — În direct: Pregătirea producției pentru 1968 — Transmisiune de la magazinul „Favorit"-București. 18,30 — Pentru copii: Biblioteca lui Așchiuță. 19,00 — Pentru tineretul școlar. 1001 de întrebări: „Păsări din lumea largă" — Transmisiune de la Muzeul „Grigore Antipa". 19,30 — Telejurnalul de seară. 19,45 — Agenda dumneavoastră. 19,50 — Buletinul meteorologic. 20,00 — Aventurile lui Tarzan. 20,26 — Album de poezie. 20,40 — Istoria teatrului românesc: Lucrări dramatice de Mihai Eminescu — Prezintă Virgil Brădățeanu. Exemplificări din piesele „Bogdan-Dragoș" și „Mira". 22,00 — Turneul melodiilor. 22,40 — Telejurnalul de noapte.

anchetă pedagogică

Grație, suplețe, măiestrie. (Balerini ai Casei de cultură a raionului Tudor Vladimirescu din Capitală) (Foto: M. Cioc)

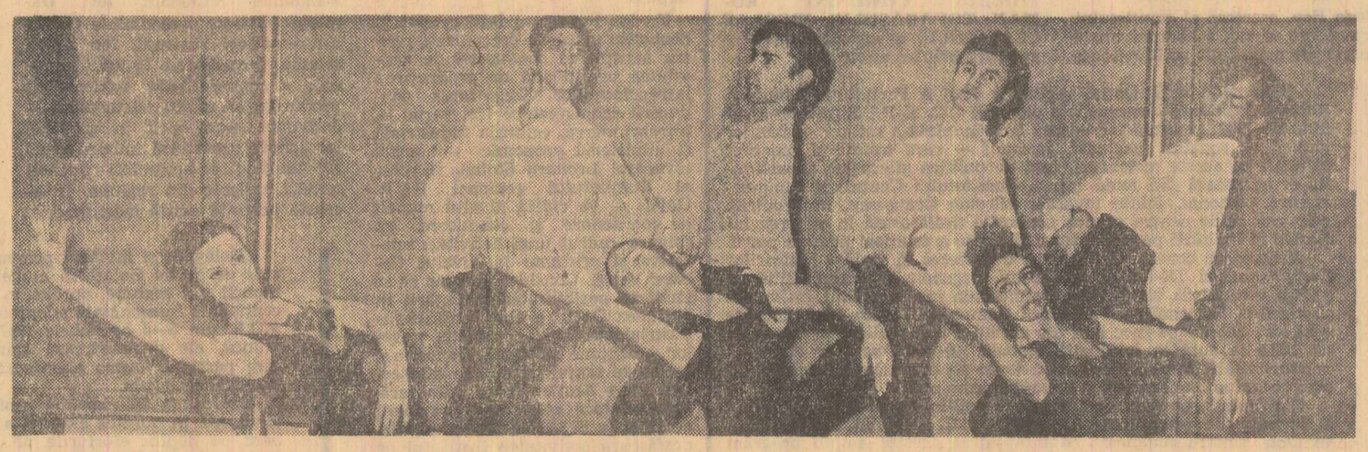

note de lector

Aurel BARANGA

În ultima pagină a celui de al doilea volum al memoriilor sale, intitulate „Oameni, ani, viață", Ilya Ehrenburg notează oarecum melancolic: „Și forma primului meu roman a fost atacată. Am impresia că romanul deranja nu prin asperitățile de limbă, ci prin forma lui neobișnuită. De atunci, criticii afirmă fără încetare că sînt un ziarist care-și scrie romanele ca pe niște foiletoane; după părerea lor, am pătruns nelegitim în beletristică".

Că întreaga proză a scriitorului e străbătută de un puternic spirit publicistic, iată un adevăr ce nu poate fi contestat. Dacă această caracteristică a fost transformată într-un reproș estetic, e o altă problemă, de altă natură. Acum, aici, la capătul unei lecturi a peste sase sute de pagini, citite pe nerăsuflate, vreau să consemnez un alt fapt: că în nici o carte a sa, începînd cu pamfletul satiric „Julio Jurenito" și pînă la atît de controversata nuvelă „Dezghețul", publicistica lui Ehrenburg nu a îmbrățișat probleme de viață atît de arzătoare.

Cele șase sute de pagini evocă peste treizeci de ani de viață ai scriitorului, începînd cu 1891, anul nașterii sale, și mergînd pînă în 1924. Nu e vorba numai de treizeci de ani „personali", ci de treizeci de ani ai lumii, ani unici ai unei istorii decisive pentru dezvoltarea ulterioară a umanității.

Sînt deosebit de sugestive paginile în care Ehrenburg reușește să reînvie Rusia țarilor și a Ohranei, Rusia agitațiilor revoluționare pregătind istorica explozie din Octombrie, dar și Franța epocii corespunzătoare. Franța „frumoasei epoci" (Ehrenburg notează cu multă finețe: secolul al nouăsprezecelea a fost secolul cel mai lung: a început în 1789 și s-a terminat în 1917), Parisul galant și al berlinelor cu etaj, al marilor bulevarde luminate cu gaz, un Paris în care impresioniștii mai erau încă considerați de unii niște copii teribili și profund neînțelești, un Paris care nu bănuia apropierea marii conflagrații. Apoi zilele izbucnirii marelui masacru, anii interminabili de înfrîngeri și speranțe ale frontului aliat, mîile de zile de mizerie și de foame răscumpărate de vestea venită din Rusia: abdicarea țarului. Paginile care urmează înscriu o altă cronologie patetică: reîntoarcerea autorului în patrie, Petersburgul în epoca marilor zămisliri, Octombrie, Moscova după victorie, Georgia încă sub stăpînirea guvernului menșevic, războiul civil, Kievul sub toate ocupațiile, Odesa între baionetele interventioniste, din nou Moscova, de data asta liberă, după înfrîngerea albilor. Prind viață, în paginile cărții, toate aceste epoci tulburi, înflăcărate sau, dimpotrivă, mistuite de tristeți și deznădejdi, stînd sub lumina aspirațiilor spre dreptatea socială, spre victoria demnității omenești și a biruințelor artistice către care năzuie necontenit, cu o neostenită patimă, inima eroului. Fiindcă în toți acești treizeci de ani, acasă, în Kievul patriarhal, în Moscova imperială, la Paris, unde începe să circule un cuvînt de stranie rezonanță — cubismul —, în Italia începutului de secol, unde își face apariția un tînăr arogant, Marinetti, și expresie care scandalizează — futurismul —, din nou la Paris, la Rotondă, în compania unui adolescent violent și intolerant — spaniolul Pablo Picasso — sau iarăși la Moscova între anii 1917—1924 — mereu și oriunde, sufletul și mintea scriitorului sînt solicitate de curentele cele mai contradictorii, tentații și fetișuri, mituri și înșelătoare ispite, cu întregul lor cortegiu de încercări, abdicări, adeziuni și apostrofări, renunțări și din nou învieri — tot atîtea căutări din care avea să se plămădească, la temperaturi de incandescență, conștiința artistului.

Ca într-un caleidoscop impresionant, în aceste memorii se agită mase uriașe de oameni, elevi revoluționari-romantici ajunși în beciurile poliției și ale închisorilor țariste, studenți generoși și muncitori atrași de cuvintele înaintate ale epocii. Întoarcem pagina și iată-ne în celălalt capăt al continentului, în Parisul devorat de contradicții, Parisul anilor de dinaintea asasinării lui Jaurès, unde se încrucișează radicali, socialiști, liberali, anarhiști, într-o bătălie tenace, în timp ce la Rotondă impresioniștii, cubiștii, constructiviștii, postsimboliștii își contestă unii altora principiile. Capătă contur chipuri stranii sau pitorești ale timpului: emigranți politici, studenți întîrziați, revoluționari suspecți, artiști realizați sau simpli aspiranți, toți prinși într-un amețitor, derutant și fatal carusel.

O memorie fenomenală, o luciditate constantă organizează substanța celor șase sute de pagini, scrise cînd cu ingenuitatea vîrstei eroului adolescent, cînd cu maturitatea scriitorului de saptezeci de ani ce-și redactează memoriile; această permanentă dedublare și capacitate de obiectivare dau vigoare și intensitate evenimentelor trăite și evocate. Figuri rechemate din trecut capătă dimensiuni de veritabile portrete: Modigliani, Diego Rivera, Apolinaire, Alexei Tolstoi, Esenin, Maiakovski, Eisenstein, Pasternak și multe alte remarcabile personalități.

Mă simt dator cu o confesiune. Nu cred în jurnalele literare intime. Le suspectez de o camuflată intenție publicitară. Cred cu asemenea inversunare în forța ficțiunii, încît n-am încredere în memorii. Cartea de memorii a lui Ehrenburg mă contrazice însă și mă derutează. Amintirile lui sînt atît de convingătoare, încît ești înclinat să crezi că totul a fost creat cu forța ficțiunii. „Oameni, ani, viață", cea mai publicistică operă a lui Ehrenburg, este poate și cel mai pur și mai desăvîrșit roman al său.

Ilya Ehrenburg: „OAMENI, ANI, VIAȚĂ"

TURNEUL TEATRULUI DE STAT DIN ORADEA

Aflat în turneu în Capitală, colectivul Teatrului de stat din Oradea a prezentat luni seara, pe scena Teatrului „Lucia Sturdza-Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1), primul spectacol cu piesa „Romulus cel Mare" de Dürrenmatt. Regia spectacolului este semnată de Sanda Manu, iar scenografia de Traian Nițescu. În rolurile principale au apărut artiștii: George Musceleanu, Marie Maud, Gina Nicolae, Nicolae Barosan, Eugen Tugulea și alții.

(Agerpres)

RESTAURAREA MUZEISTICĂ

O situație penibilă și lamentările forurilor de resort

Este greu de conceput păstrarea și îmbogățirea patrimoniului muzeal fără o sistematică și cuprinzătoare activitate de restaurare și conservare a materialelor descoperite și colecționate. Și totuși, această latură extrem de importantă a muzeisticii este în mare parte neglijată. „Nu avem decît ici colo laboratoare și specialiști pentru conservarea ceramicii, lemnului, metalului, hîrtiei și obiectelor din os, arată Vasile Iacob, secretar al Consiliului muzeelor. Cu acestea nu putem asigura în ansamblu restaurarea și păstrarea patrimoniului muzeistic național"

Singura instituție care dispune de un grup de specialiști și ateliere înzestrate cu minimum de aparatură tehnic necesar pentru a desfășura o activitate calificată în domeniul care ne referim este Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România. În ultimii ani aici au fost restaurate după norme științifice circa 2 500 de picturi în ulei și de icoane, precum și sculpturi, lucrări de grafică, textile. Muzeul este solicitat să execute asemenea lucrări și pentru celelalte instituții similare din țară. Dar el nu are decît foarte puține posibilități nici pentru a-și păstra patrimoniul propriu.

Lipsa de specialiști lasă descoperite numeroase domenii în care se impun de urgență lucrări de restaurare și conservare. „În țară există peste 10 000 de icoane de lemn, valoroase opere de artă, care așteaptă de mult intervenția restauratorului, arată Gheorghe Zidaru, șeful secției restaurări a Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România. Sîntem solicitați să dăm o mînă de ajutor. Dar ce putem face cînd noi avem doar trei specialiști, iar muzeul însuși are o mulțime de piese care trebuie restaurate. Este o mare nevoie de restauratori specializați pentru frescă. Circa două treimi din monumentele noastre sînt pictate și la foarte multe dintre ele fresca este acum degradată. Restaurarea este lăsată pe seama unor zugravi sau pictori. În multe cazuri, neavînd cunoștințe speciale pentru această activitate, ei strică fresca, sau în orice caz nu ne dau siguranța că fac un lucru bun. Pentru aceasta ne-ar trebui nu numai oameni cu o calificare adecvată, ci și studii, experimentări care să ducă la cunoașterea amănunțită a tehnicilor în care au fost realizate frescele de la monumentele noastre, pentru a găsi și soluțiile, un sistem de lucru adecvat de restaurare și conservare a lor".

Salvarea unor piese muzeistice necesită o intervenție operativă cu metode și substanțe adecvate pentru conservarea lor, ceea ce în multe cazuri nu se realizează. „Aș aminti printre acestea — spune lectorul universitar Radu Florescu — papirusul descoperit la Mangalia; bordeiul dezvelit la Capidava — cea mai veche construcție cu pereți din lemn prinși în cheutori „românești", cunoscută direct, și care probabil ar fi putut fi salvată dacă s-ar fi făcut impregnări cu parafină sau material plastic ca să nu se pulverizeze; monumentul antropomorf din lut ars, lung de 14 metri, găsit la Telu — Argeș, precum și alte asemenea valori muzeistice și științifice.

Nu sînt rare cazurile cînd conservările se fac superficial și obiectele continuă să se degradeze. „Pînă și cel mai vechi monument de arhitectură românească pe care îl deține Muzeul Satului, Casa Mogoș, citată în tratate internaționale, nu este conservată corespunzător — arată Cornel Irimie, director adjunct al Muzeului Brukenthal. Cele mai bune soluții găsite în alte țări pentru combaterea ciupercii par să fie xilamonul și pentaclorul fenolat de sodiu. Aceste substanțe ar trebui procurate și experimentate la condițiile noastre". În același timp însă ar trebui solicitate institutele de cercetări chimice să găsească și alte soluții.

Majoritatea muzeelor nu dispun însă de condiții elementare pentru conservarea pieselor din depozite, chiar și din colecții. „Am reușit să ne organizăm un atelier pentru restaurări de ceramică, os și metal, spune Florian Georgescu, directorul Muzeului de istorie a orașului București. Dar avem doar un singur restaurator și un laborant. Ne-ar trebui restauratori pentru textile, lemn și documente, în primul rînd un chimist care să se ocupe de aceste probleme". „Noi facem doar ceea ce știm sigur că nu dăunează obiectelor — curățirea și aerisirea sălilor, arată Marcela Focșa, șefă de secție la Muzeul de Artă populară al Republicii Socialiste România. Nu putem întreprinde nimic ca să tratăm o țesătură îmbibată, murdară, un lemn putrezit sau cariat. Pentru aceasta ne-ar trebui un atelier și în orice caz un chimist specializat în conservări muzeistice. La muzee nici nu există asemenea posturi. În schimb sînt plătiți să facă conservări oameni care nu se pricep". Firește că nu este ușor de găsit chimiști conservatori. Muzeul Brukenthal, deși ar putea angaja un specialist, nu reușește să obțină în schemă postul de chimist în laboratorul de restaurare și conservare a lemnului. Schemele de personal ale muzeului ar trebui probabil revizuite în sensul renunțării la posturile inutile și prevederii altora pe profilurile de specialități realmente necesare.

Rămîne de multă vreme deschisă problema capitală a formării cadrelor de specialiști. Tot ceea ce s-a făcut pînă în prezent în această privință se reduce la cîteva instructaje a căror durată a fost totdeauna sub o lună de zile, în special pentru cei care se ocupă de conservarea și naturalizarea exponatelor din muzeele de științele naturii. Ar fi necesare însă cursuri de lungă durată, la care să predea buni cunoscători în materie din țară sau străinătate. Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă nu a valorificat corespunzător nici posibilitățile pe care le-a avut pentru specializarea restauratorilor în cadrul relațiilor de schimburi culturale cu alte țări, care au bogate tradiții și ateliere dotate în domeniul restaurării și conservării patrimoniului muzeistic. Dar nici cunoștințele căpătate la cele mai bune centre de restaurări nu pot fi suficiente. Ele trebuie completate cu studii asupra condițiilor specifice în care se poate interveni asupra patrimoniului nostru. Și aceasta impune necesitatea creării unei școli proprii de conservare și restaurare.

Nici puținii restauratori calificați pe care îi avem la ora actuală nu dispun de condiții pentru a lucra din plin. Ei au nevoie de multe genuri de materiale și, de regulă, nu din cele care se găsesc pe toate drumurile Florica Virjoghie, restauratoare la Muzeul de artă al Republicii Socialiste România, ne-a vorbit despre numeroasele greutăți pe care le întîmpină în obținerea unor substanțe pentru spălat, vopsit și lipit, chiar atunci cînd ele se află în țară, provenite din import sau din producție proprie. De regulă, e nevoie de cantități mici — de aceea ar fi poate utilă aprovizionarea centralizată a muzeelor cu asemenea substanțe. Există însă și o serie de bariere de legislație financiară. Ce se întîmplă cînd vrei să procuri lînă pentru restaurarea covoarelor? Cea existentă în magazine nu corespunde tehnic pentru restaurare. Trebuie să te adresezi direct la producător. Cooperativele de producție vînd prin virament cantități mari, pe care muzeul nu le poate consuma într-un an și nu are dreptul să le păstreze în stoc. Dacă e cumpărată direct de la țăran, cu contract de vînzare-cumpărare, lîna intră la obiecte de inventar și nu poate fi folosită la restaurări. Asemenea dificultăți apar și cînd e vorba ca muzeele să-și procure o serie de aparate pentru atelierele de restaurări. „Noi consumăm 30—40 litri de apă distilată pe zi, ne spune Iosif Korodi, șeful secției de restaurări de la Muzeul de istorie din Cluj. Ne-am procurat un aparat de distilat apă. L-am adus la muzeu, dar am fost obligat să-l duc repede înapoi. Contabilul mi-a atras atenția că nu-l pot plăti pentru că aparatul costa 2 919 lei, iar muzeul nostru are dreptul să cumpere obiecte cu bani în numerar în valoare de maximum 2 500 lei. Atunci ne-am făcut singuri o instalație, deși acum apa distilată ne costă mai scump decît dacă am fi produs-o cu aparatul de care am vorbit". Oare nu se pot găsi formele legale pentru ca activitățile de restaurare să i se asigure mijloace tehnice eficiente?

După cum se vede din ancheta noastră, chiar și probleme dintre cele mai elementare privind măsurile de păstrare și restaurare a obiectelor muzeale sînt de multă vreme nerezolvate. În fața acestei situații, reprezentanții diverselor foruri răspunzătoare invocă la nesfîrșit dificultățile, se lamentează, arată cu degetul spre alte organe, dar nimeni nu trece la măsuri hotărîte și eficiente.

Dar ocrotirea zestrei muzeale acumulate în patrimoniul național este o datorie a generației noastre, ca și a celor care ne vor urma. Ea nu poate fi lăsată la voia întîmplării sau a inspirației de moment. E oare cu putință să știi că valori irecuperabile se degradează pe zi ce trece și să nu întreprinzi mai nimic? Consiliul muzeelor, Consiliul artelor plastice și toate celelalte organisme și instituții interesate au obligația să treacă la acțiune cu urgența pe care perisabilitatea multora dintre aceste obiecte o impune. Soluția cea mai rațională — după opinia multor participanți la anchetă — ar fi înființarea unei instituții republicane menite să-și asume sarcina restaurării și conservării valorilor muzeistice ale țării, să sprijine întreaga activitate pe care o desfășoară în acest scop muzeele.

Ion CIUCHI

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE DE CĂTRE AMBASADORUL SUEDIEI ÎN ROMÂNIA

Cuvintările rostite

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, ambasadorul Suediei, referindu-se la dezvoltarea relațiilor dintre statele europene, a arătat că Suedia urmărește cu simpatie această evoluție și se străduiește să contribuie la ea pe măsura posibilităților sale. Noi, a spus el, am remarcat cu bucurie că România acționează în mod susținut în favoarea destinderii și înțelegerii reciproce între popoarele din Europa.

Ambasadorul suedez a apreciat că relațiile dintre România și Suedia s-au dovedit a avea cele mai mari șanse de a cunoaște o dezvoltare fecundă, amintind în acest sens schimburile recente de vizite ale unor personalități din cele două țări, precum și colaborarea din cadrul O.N.U. și al altor organisme internaționale.

În încheiere, ambasadorul suedez și-a exprimat speranța că în timpul misiunii sale în România va putea contribui la dezvoltarea relațiilor româno-suedeze și se va bucura, în această activitate, de sprijinul și bunăvoința conducătorilor români.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, după ce a urat bun sosit noului ambasador suedez, a mulțumit pentru aprecierile și cuvintele calde rostite la adresa României și a transmis urări de pace și prosperitate poporului suedez.

Subliniind că în politica sa de promovare a înțelegerii și cooperării pe plan mondial, țara noastră pornește de la răspunderile care revin tuturor statelor, mari și mici, în soluționarea problemelor internaționale actuale, președintele Consiliului de Stat a spus:

Sîntem convinși că existența unor raporturi normale între țări, bazate pe respectarea reciprocă a independenței și suveranității naționale, reprezintă, în epoca noastră, o cale sigură a întăririi securității în Europa și în întreaga lume, a consolidării păcii și apropierii între popoare. În acest spirit, România acordă toată atenția relațiilor româno-suedeze și apreciază că ele au cunoscut, în ultimii ani, o evoluție favorabilă, în interesul ambelor noastre popoare.

Împărtășind aprecierea ambasadorului suedez privind schimburile de vizite care au avut loc între cele două țări și colaborarea în cadrul organismelor internaționale, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a adăugat: Sîntem încredințați că vizitele oficiale și contactele care au avut și vor avea loc între reprezentanții țărilor noastre contribuie la dezvoltarea relațiilor dintre România și Suedia, la o mai bună cunoaștere reciprocă.

În încheiere, tovarășul Chivu Stoica a urat noului ambasador suedez succes în îndeplinirea misiunii sale și l-a asigurat că se va bucura, în activitatea sa ca ambasador al Suediei în România, de tot sprijinul Consiliului de Stat, al guvernului Republicii Socialiste România și al său personal.

Între președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și ambasadorul Suediei, baronul Carl Rappe, a avut loc apoi o convorbire cordială.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

Ambasadorul Suediei a fost însoțit de membrii ambasadei.

Întoarcerea din Iran a delegației M.A.N. condusă de tovarășul Ștefan Voitec

Luni seara s-a înapoiat din Iran delegația Marii Adunări Naționale, condusă de Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, care a făcut o vizită în această țară la invitația Senatului iranian.

Din delegație au făcut parte deputații acad. Ștefan Milcu, vicepreședinte al Academiei, președintele Comisiei pentru sănătate, prevederi și asigurări sociale a M.A.N., Vasile Mateescu, președintele Sfatului Popular regional București, președintele Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N., Emil Oniga, director general al Uzinelor „Tractorul" din Brașov, prof. univ. Stanciu Stoian, scriitorul Sütö András și ing. Teodora Serșiun.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți Petre Blajovici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Constanța Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gheorghe Necula, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Petre Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat, președinții unor comisii permanente ale M.A.N., deputați ai M.A.N. și alte persoane oficiale.

Era prezent, de asemenea, Soltan H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

★

Delegația Marii Adunări Naționale a vizitat în cursul zilei de luni Muzeul arheologic, Expoziția de covoare și artă modernă din Teheran.

După-amiază delegația a părăsit Iranul, îndreptîndu-se spre patrie.

La plecare, pe aeroportul din Teheran, erau prezenți ing. Șarif Emami, președintele Senatului, ing. Abdullah Riazi, președintele Medjilisului, vicepreședinții celor două Camere, senatori și deputați.

Au fost de față Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Cronica zilei

SOSIREA MINISTRULUI JUSTIȚIEI ȘI CULTURII FRANCEZE DIN BELGIA

Luni după-amiază a sosit în Capitală Pierre Wigny, ministrul justiției și culturii franceze din Belgia, împreună cu soția, care, la invitația președintelui Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei, face o vizită în țara noastră. La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost întîmpinat de Pompiliu Macovei, cu soția, reprezentanți ai conducerii C.S.C.A., precum și de Honoré Cambier, ambasadorul Belgiei la București, și membri ai ambasadei. În timpul vizitei sale, ministrul belgian va putea cunoaște realizările românești în domeniul artei și culturii și va avea un schimb de păreri cu personalități ale vieții noastre culturale. Totodată, va lua parte la manifestările prilejuite de „Zilele culturii belgiene", manifestare organizată în cadrul acordului de colaborare culturală între cele două țări.

VERNISAJUL UNEI EXPOZIȚII DE PICTURĂ FRANCEZĂ MODERNĂ

În sălile Muzeului regional de artă din Constanța a avut loc, luni după-amiază, vernisajul unei expoziții de pictură franceză modernă. Expoziția cuprinde 100 de reproduceri după lucrări ale unor pictori ca Picasso, Courbet, Monet, Cezanne, Van Gogh și alți maeștri ai penelului. La deschidere a participat François Sautreuil, secretar al Ambasadei Franței la București.

★

Delegația de specialiști ai Consiliului Superior al Agriculturii, condusă de Nicolae Ionescu, vicepreședinte al Consiliului, s-a înapoiat luni dimineața din Cehoslovacia, unde a fost semnată o convenție tito-sanitară între cele două țări.

★

Luni seara, Filarmonica „Oltenia" din Craiova a prezentat un „Festival Beethoven". Programul concertului, dirijat de Peter Mura din R. P. Ungară, a cuprins uvertura „Prometeu", „Concertul pentru vioară și orchestră în Re major" și „Simfonia a 3-a în Mi bemol major „Eroica".

★

La concertul simfonic extraordinar de luni seara al Filarmonicii de stat din Oradea și-a dat concursul violoncelistul japonez Tsuyoshi Tsutsumi, care a interpretat Concertul pentru violoncel și orchestră de Dvorak. Programul a mai cuprins: Diptic simfonic de A. Rațiu și Simfonia a IV-a în La major — Italiana de Mendelssohn.

(Agerpres)

răsfoind presa străină

„PROFESIUNEA MEA ESTE RĂZBOIUL"

PORTRETE DE MERCENARI

Revista franceză „L'Express" publică un articol înfățișînd mobilurile de care s-au condus mercenarii în alegerea îndeletnicirii lor de ucigași de profesie.

„Ei au pierdut o nouă etapă. Rațiunea a prevalat asupra nebuniei lor: colonelul Jean Schrame nu a transformat Bukavu într-o fortăreață inexpugnabilă"*). Împreună cu oamenii săi — «cumpliți» pentru unii, «aventurieri ai timpurilor moderne», pentru alții — el a preferat să aleagă siguranța refugiului politic în Ruanda.

Din nou însă — în timp ce mercenarul Bob Denard, de origine franceză, și mici detașamente izolate, încercau în Katanga o ultimă diversiune, armata lui Schrame, armată fără popor, s-a impus atenției unei lumi care îi refuză pe mercenari. Pentru ce luptă ei?

„Timp de zece ani — mărturisește revistei unul dintre mercenari care răspunde la numele de René, participant la operația Bukavu — profesiunea mea a fost războiul. Mi-aduc aminte de un căpitan care fusese împreună cu mine într-o celulă la Santé (închisoare din Paris — n. r.) pentru că s-a opus retragerii trupelor franceze din Algeria. El n-a încetat să repete: «Dar ce vreți să devin? Mi se vorbește de reconversiune. Sînt eu oare o industrie de război care poate fi transformată printr-un decret?»

Pe acest fundal de angoasă, provocată de sfîrșitul viselor coloniale, se grefează inadaptarea la viața civilă. «Să mi se recunoască, de asemenea, continuă René, dreptul de a nu mă mulțumi să exist ca o fișă la asigurările sociale sau ca un număr pentru mașina electronică a patronului meu».

Sînt și alte motive. Maiorul Maurice Lassimone, care luptase împotriva trupelor O.N.U. la Jadotville (Congo. K.), s-a prezentat și și-a cerut solda de la Chombe. I s-a refuzat. Imediat el a căutat să se angajeze la adversarii acestuia. Iată un mercenar în adevăratul sens al cuvîntului. Alături de el lupta René Faulques, care își face acum «meseria» în Yemen (în rîndul forțelor regaliste — n. r.). El este cel ce l-a torturat pe Henri Aleg (cunoscut publicist algerian) și l-a schingiuit pînă la moarte pe Maurice Audin. Rapoarte ale O.N.U. arată amploarea masacrelor la care s-a dedat împreună cu oamenii lui împotriva populației «lumumbiste» din Katanga.

Un «fioros» (denumire dată mercenarilor) belgian care a luptat în Congo, Jean Baptist De Troey, descrie astfel «operațiile» la care a participat: «Noi nu ne dedăm la cruzimi. Cînd pătrundem în zonele rebele, rareori luăm prizonieri. Ucidem pînă și cîinii căci ei mîncînd cadavre, puteau deveni purtători de boli. Asasinam propriu-zis, trăgeam rafale în dreapta și în stînga, curățam... Bineînțeles se mai întîmpla să fi luat un prizonier, unul care s-a predat. Prizonierul era dat pe mîna jandarmilor katanghezi. Aceștia îl obligau să bea benzină, apoi îi dădeau foc. Îi transformam în torțe vii».

Aceeași „mentalitate" și la Margaridon, un mercenar care a luptat de partea „regaliștilor" și acum s-a retras din Yemen. Faptul că prizonierii sînt legați cu lanțuri de picioare și tîrîți dintr-un lagăr într-altul nu-l șochează deloc. După Yemen, ar vrea foarte mult să plece în Vietnam, deoarece «Congo s-a uzat». În orice caz el va găsi un angajament. «Pînă la urmă, spune el, mercenarul este cel mai bun sprijin al anumitor guverne. „Idealiștii" au întotdeauna pudoare, în timp ce mercenarii...».

A. B., unul din «fioroși» din Congo, puțin dezamăgit vorbește și despre alte mobiluri: «Ținînd seama că selecția mercenarilor nu se sprijină pe nici un criteriu valabil, se pot înrola în rîndurile lor ultimele rebuturi sociale. Emigranții albi din Republica Sud-Africană, dacă se angajează, privesc timpul petrecut în Congo ca o șansă pentru o eventuală naturalizare. De altfel, există interesul pentru aur și diamante. Pot să vă spun — a continuat mercenarul — că locotenentul Derek Anderson, care locuiește în apropiere de Faradge în Congo, este mult mai interesat de cursul aurului decît de alte acțiuni».

*) Se știe că mercenarii au încercat să ocupe orașul Bukavu și să-l transforme într-o bază de atac împotriva guvernului central de la Kinshasa.

Jucătorul de șah electronic

Sub titlul „Victoria jucătorului de șah electronic", ziarul „Izvestia" a publicat un articol în care se spune printre altele:

Două dintre cele mai mari școli matematice — sovietică și americană — au încheiat o experiență care a durat aproape un an: primul meci internațional de șah în istorie jucat de mașini electronice de calcul. Programul sovietic pentru mașini a fost creat de matematicienii G. Adelson-Velski, V. Arlazarov, A. Bitman, A. Jivotovski, A. Uskov. Programul american a fost creat de matematicienii Universității din Stanford, sub conducerea prof. D. Macarthy. Din cele patru partide jucate două le-a cîștigat programul sovietic — una la mutarea a 19-a, iar cealaltă la mutarea a 41-a. Următoarele două partide s-au încheiat cu remiză.

Neobișnuita competiție dintre matematicienii-programiști sovietici și americani, care s-a încheiat recent, a dovedit ce sînt capabile să facă mașinile de calcul, ce sarcini complexe pot ele rezolva. Acest lucru îl dovedesc cel mai bine partidele jucate. Înainte de a le comenta însă, să arătăm în cîteva cuvinte cum joacă șah mașinile, cum „mută figurile" jucătorii de șah electronici. Bineînțeles, jocul are loc „în mintea" mașinii. Acesteia i se comunică mutarea adversarului imprimată pe bandă într-un anumit cifru, iar peste cîtva timp ea dă răspuns. (Mașinile pot fi unite între ele în așa fel încît ele să-și comunice singure mutările, fără intermediul omului). În memoria mașinii sînt înscrise regulile jocului și poziția figurilor. Toate acestea sînt înscrise în limba proprie mașinii sub forma unor cifre lungi în care alternează unități și zerouri. Mașina conține și un bloc de apreciere. În acesta este înscrisă valoarea relativă a figurilor: regina — 10 pioni, tura — 5, nebunul și calul cîte 3,5. Este înscrisă de asemenea valoarea unui șir de poziții ale figurilor, a controlului asupra centrului tablei de șah etc.

Mașina face ea însăși înscrierea mutării proprii, ca și a mutării adversarului, precum și aprecierea lor și toate acestea cu o mare viteză.

În meciul de șah al mașinilor au fost experimentate două programe sovietice. Fiecare dintre ele înainte de a alege și de a proceda la o nouă mutare, analiza întreaga partidă cu 16 semimutări înainte — opt mutări proprii și opt de răspuns.

Calitățile noilor programe de șah sînt dovedite și de faptul că ele însele, fără îndrumare din afară, numai pe baza propriului lor „raționament" au ales mutările de deschidere și chiar primele mutări bine cunoscute în teoria șahului.

Elaborarea programelor de șah ca și a altor programe de joc reprezintă nu numai un interes pur științific. O mașină care știe să joace șah va da dovadă de inventivitate și în jocurile complexe în care miza va fi oțel, automobile, grîne, kilowați-ore de energie electrică. În „jocurile" legate de dirijarea unor obiective complexe, un rol tot mai mare îi revine mașinii electronice de calcul. Deocamdată însă aceste mașini își asumă de regulă funcții tehnice, ajutătoare. Programarea matematică modernă pregătește mașinile electronice de calcul în vederea unei activități creatoare în sfera științifică și de producție.

SPORT

HANDBAL „Cupa Bucureștiului" a revenit gazdelor

Urmărită cu interes de numeroși iubitori ai handbalului din capitala țării noastre, tradiționala competiție internațională „Cupa Bucureștiului" s-a încheiat ieri în sala Floreasca printr-o etapă ce poate fi caracterizată ca cea mai atractivă. Desigur, principalul „număr" l-a constituit partida desfășurată în încheierea programului, București—Iugoslavia, decisivă pentru desemnarea cîștigătoarei celei de-a VIII-a ediții. Desfășurînd un joc mult mai bun decît în etapele anterioare apropiat de adevăratele lor posibilități, handbaliștii români au obținut victoria la un scor concludent: 24—12 (12—5). De această dată ei au avut o comportare constant bună pe aproape întreg parcursul partidei, atît în apărare cît și în atac, realizînd combinații variate, cu execuții tehnice spectaculoase și eficace. S-au evidențiat în special Iacob, I. Popescu, Costache II și portarul Penu, ieri în formă excelentă.

În deschiderea programului selecționata Varșoviei a furnizat o veritabilă surpriză întrecînd experimentata reprezentativă a U.R.S.S. cu 21—17 (11—8). Celălalt meci, dintre echipa de tineret a Bucureștiului și cea de seniori a Budapestei, s-a încheiat la egalitate, 18—18, după ce la pauză oaspeții conduceau cu 11—6! Cu ceva mai multă atenție, tinerii noștri reprezentanți puteau obține o frumoasă victorie, dacă spectaculosul lor revirriment din repriza secundă n-ar fi fost însoțit de unele greșeli elementare, mai ales în finalizarea atacurilor.

Trofeul competiției a revenit selecționatei Bucureștiului, care a ocupat primul loc neînvinsă, cu 10 puncte. În continuare, clasamentul arată astfel: Iugoslavia — 6 puncte; Varșovia — 6 puncte; U.R.S.S. — 4 puncte; Budapesta — 2 puncte; București (tineret) — 2 puncte.

NOII CAMPIONI NAȚIONALI LA CROS

În parcul Trivale din Pitești s-au desfășurat duminică finalele campionatelor republicane de cros. Iată numele noilor campioni ai țării: junioare (1 000 m) — Elisabeta Baciu (I.C.F. București); juniori (4 000 m) — Ion Dima (Metalul București); senioare (2 000 m) — Viorica Gabor (I.C.F. București); seniori (10 000 m) — Ilie Cioca (Rapid București).

Un nou turneu internațional

Între 23 și 27 noiembrie, Clujul va găzdui turneul internațional feminin de handbal „Cupa orașelor", la care vor lua parte echipele Iugoslaviei, U.R.S.S., Budapestei și Bucureștiului (de senioare și de tineret). Joi, în etapa inaugurală, sînt programate următoarele partide: București—București (tineret); Iugoslavia—Budapesta. În afara caracterului lor tradițional, întrecerile actualei ediții constituie un bun prilej de verificare a participanților în vederea campionatelor mondiale ce vor avea loc anul viitor la Moscova.

Actualitatea la șah

• Campionatul masculin, după 15 runde • Cine va cîștiga întrecerea feminină? • Elisabeta Polihroniade pe locul doi la Emmen

După desfășurarea celei de-a XV-a runde, în clasamentul campionatului masculin individual de șah continuă să conducă marele maestru internațional Florin Gheorghiu cu 10,5 (1) puncte, urmat de A. Buza — 10 (1), C. Radovici — 10 etc.

Iată rezultatele consemnate în runda de ieri: Ghițescu—Vaisman 1—0; Ciocîltea—Reicher 1—0; Pavlov—Demian 1—0; Georgescu—Nacht 0—1; partidele Partoș—Radovici și Fischer—Zara s-au încheiat la egalitate, iar cele dintre Gheorghiu și Neamțu, Ungureanu și Troianescu, Drimer și Buză, Segal și Soos au fost întrerupte. Astăzi, începînd de la ora 16,30, în sala Institutului de petrol, gaze și geologie din Capitală, are loc runda a XVI-a.

După primele două runde ale meciului de baraj pentru titlul de campioană a țării la șah, desfășurate la Timișoara, Gertrude Baumstarck totalizează 1,5 puncte, iar Margareta Teodorescu 0,5 puncte.

Turneul feminin de șah de la Emmen (Olanda) a fost cîștigat de cehoslovaca **Kveta Eretova** cu 4,5 puncte din 7 posibile, urmată de **Elisabeta Polihroniade** (România), Liliak (Iugoslavia), Vreeken (Olanda) — 4 puncte, Asenova (Bulgaria), K. Jovanovici (Iugoslavia) — 3,5 puncte etc. Elisabeta Polihroniade a cîștigat la Heemskerk și Liliak, a remizat cu Vreeken, Jovanovici, Eretova, Asenova și a pierdut la olandeza Ingrid Tuk.

A început disputa hocheiștilor

Pe patinoarul artificial „23 August" din Capitală au început ieri primele meciuri ale campionatului republican de hochei pe gheață, soldate cu următoarele rezultate: Agronomia Cluj-Tîrnava Odorhei 2—2 (0—0, 0—2, 2—0); Avîntul Miercurea Ciuc—Petrol Geologie București 5—3 (4—0, 0—3, 1—0); Steaua-Avîntul Gheorghieni 16—0 (5—0, 6—0, 5—0). Întrecerile continuă **astăzi** cu următoarele partide: **Avîntul Gheorghieni—Dinamo București** (ora 9); **Avîntul Miercurea Ciuc—Tîrnava Odorhei** (ora 17); **Steaua—Petrol Geologie București** (ora 19).

vremea

Ieri în țară: vremea s-a menținut rece, cu cerul schimbător, mai mult noros în jumătatea de sud-est a țării. În munți și izolat în Transilvania, Moldova, Muntenia și Oltenia, s-a semnalat ninsoare. Vîntul a suflat potrivit, din nord, prezentînd intensificări în Moldova și Dobrogea. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între minus 4 grade la Cîmpulung Moldova și 9 grade la Tr. Severin și Bălești. **În București:** vremea s-a menținut rece, cu cerul mai mult noros. S-a semnalat ninsoare slabă. Vîntul a suflat potrivit, predominînd din sectorul nord-est. Temperatura maximă a atins 6 grade.

Timpul probabil pentru 22, 23 și 24 noiembrie. În țară: vreme relativ frumoasă, cu cerul schimbător. Vor cădea precipitații izolate. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între minus 4 și plus 6 grade, iar maximele între 5 și 15 grade. Ceață locală. **În București:** vreme relativ frumoasă, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Dimineața ceață.

Pe „gazonul" patinoarului, echipele „Avîntul Miercurea Ciuc" și „Petrol Geologie București" Foto: R. Costin

În cîteva rînduri

LA TURNEUL STUDENȚESC DE VOLEI (MASCULIN) DE LA PRAGA, echipa României a întîlnit selecționata R. D. Germane, pe care a învins-o cu 3—1 (15—5, 15—6, 14—16, 15—4). Meciul a durat 67 de minute și a fost arbitrat de cehoslovacul Elinek.

PROBA DE SIMPLU A TURNEULUI DE TENIS DE LA BRISBANE (Australia) a revenit australianului Roy Emerson, care în finală l-a învins cu 9—7, 3—6, 6—4, 4—6, 7—5 pe compatriotul său John Newcombe. Finala probei feminine s-a disputat între australiencele Kerry Melville și Lesley Turner. Prima a învins cu 6—2, 6—4. La dublu mixt victoria a revenit cuplului Ray Ruffels-Karen Krantzcke (Australia), care a dispus cu 6—1, 1—6, 6—1 de Torben Ulrich (Danemarca) — Gail Sherriff (Australia).

CAMPIOANA DE FOTBAL A CEHOSLOVACIEI, ECHIPA SLAVIA PRAGA, a jucat la New York cu o combinată formată din jucători americani și greci. Întîlnirea s-a încheiat la egalitate: 0—0.

REPREZENTATIVA DE FOTBAL A BULGARIEI a susținut un joc de verificare în orașul Kiustendil, cu echipa cehoslovacă Bohemians Praga. Gazdele au învins cu 2—1 (1—0).

SELECȚIONATA DE BOX A POLONIEI a obținut o nouă victorie în cadrul turneului său din R. F. a Germaniei: 15—5 cu o selecționată a Würtembergului.

ÎN CONCURSUL DE ATLETISM DE LA SOCI, campionul olimpic de la Tokio Romuald Klim a cîștigat proba de aruncarea ciocanului cu 70,38 m. Săritura în lungime a revenit lui Lepik (U.R.S.S.) cu 8,02 m, iar cursa de 400 m polonezului Badenski cu timpul de 47"1/10.

LA COTTBUS (R. D. GERMANĂ) S-AU ÎNTÎLNIT selecționatele feminine de gimnastică ale R. D. Germane și Poloniei. Victoria a revenit gazdelor cu 374,90—356,15 puncte.

MARELE PREMIU AUTOMOBILISTIC DE LA MACAO a fost cîștigat de australianul Tony Moore (pe Lotus-Ford), urmat de Walter Haskamp (Australia) și Harold Lea (Hong-Kong). Învingătorul a acoperit 366 km în 3h28'26". În timpul acestei curse, pilotul filipinez Arsenio Laurel și-a găsit moartea, cînd mașina sa a derapat la un viraj, și a luat foc.

Peisaj olandez

(Urmare din pag. I)

disciplinate la ora șase și-și așteaptă filozofic rîndul în jurul mulgătoarelor.

Aceste animale, socotite sfinte în Orient, sînt și aici iubite, prețuite și îngrijite. Ele reprezintă nu numai izvoare de materie primă pentru renumita brînză de Olanda, ci și o parte integrantă din peisajul țării, la fel de nelipsit ca și cîmpiile de flori.

Poate că cerul mai mult plumburiu aici decît insorit, îl face pe olandez să iubească atît culorile vii, să iubească florile. Cert este că în „Țara lalelelor", cum i se spune, întîlnești tot felul de flori colorate în orice anotimp te-ai afla. Îți vine să exclami: ce pămînt mănos și cită umiditate!

Numai digurile puternice și nesfîrșit de lungi, care apără cîmpiile de pe coaste împotriva mării, și canalele care domesticesc revărsările de ape — ale Rinului și Meusei — te fac să-ți dai seama că fiecare fîșie de pămînt, ca să poată rodi sub nivelul mării, cere olandezului o luptă neostenită, o prevedere veșnic trează și o agerime de scamator, din care pînă la urmă apa să iasă păcălită. Apa, acest mare prieten și tot atît de mare dușman.

Din cele mai vechi timpuri olandezii s-au străduit să ferece marea cu diguri, smulgîndu-i cu greu cîte un petec de pămînt arabil. Uneori învingea apa. Marea se năpustea atunci peste diguri furioasă și mătura așezările și rodul cîmpiilor. Ce năruia apa refăceau oamenii, cu vrednicie și răbdare.

S-a întîmplat însă ca apa să le fie și aliat împotriva cotropitorilor. Dînd drumul zăgazurilor, zidite cu atîta trudă, și inundînd propria lor țară, olandezii plăteau scump, dar scăpau de năvălitori. Pămîntul nisipos înghite multă apă dulce. De aceea, irigînd rîurile, olandezii au transformat toată țara într-o Veneție străbătută de canale, pe care plutesc vapoare de mărfuri și pasageri. Canale în care se reflectă răsturnat cîte un copac care rupe cu o dantelă verde cerul plumburiu, se reflectă o rașe cu capul în jos, cu poduri, foarte multe poduri din care nu mai știi cîte amintesc „puntea suspinelor", și mori de vînt cu aripile profilate poetic și inactiv în zare — pentru că acțiunea lor inițială de reglatoare ale cursului canalelor și de secare a bălților — a fost înlocuită de motor.

De cînd există olandezul există și lupta lui pentru pămînt. El a învins apa, cucerindu-și mănoasele „poldere" din golful Zuydersee. Au izolat golful de Marea Nordului printr-un dig enorm și l-au transformat într-un lac imens de apă dulce.

— „Dumnezeu a făcut pămîntul, dar Olanda au făcut-o olandezii", este dictonul lor popular.

Țară mănoasă, la răscrucea marilor puteri, a fost mereu disputată ca provincie, cînd de coroana franceză, cînd de prinții germani și de regii Spaniei, pînă și-a cucerit libertatea.

Toate religiile din lume cu derivatele lor și-au încrucișat spadele aici, dar cea mai cruntă și de neuitat a fost inchiziția spaniolă care a ars pe rug mii și mii de asaziși „eretici" sau „vrăjitori".

Iar perioada de înflorire care l-a dat pe Erasmus din Rotterdam, pe Spinoza, pe Franz Hals, pe Ieronim Bosh, pe Rembrandt, pe Vermeer și pe alți vestiți maeștri ai picturii olandeze, care au găsit în țara lor un izvor nesecat de inspirație, a fost epoca cea mai tumultuoasă. Plină de controverse religioase și revolte populare.

Astăzi, peisajul monoton, cu ploi intermitente întrerupte de cîte o licărire a soarelui, presărat de flori, canale, mori de vînt și pășuni cu vaci pestrițe îți dau impresia unei liniști și unei împăcări așternute aici dintotdeauna, și pentru totdeauna! Aici, unde pămîntul nesigur e făcut din răbdare. Iar rațele sălbatice nu mai pleacă niciodată de aici — unde clima e îngăduitoare — s-au domesticit și le vezi peste tot plutind de-a lungul canalelor nesfîrșite sau poposind pe pajiști, la fel de indiferente ca și atunci cînd trec drumul prin orașe, unde circulația se oprește pînă traversează, clătinîndu-se, rața cu puii ei.

ACCESUL SPRE ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

Deschiderea conferinței miniștrilor învățămîntului din țările Europei

VIENA 20. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: În vestita clădire vieneză Hofburg s-a deschis luni Conferința miniștrilor învățămîntului din statele europene membre ale Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (U.N.E.S.C.O.), avînd ca temă generală „Accesul spre învățămîntul superior".

Țara noastră este reprezentată la conferință de o delegație condusă de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului. În cuvîntul de deschidere, directorul general al U.N.E.S.C.O., René Maheu, a menționat importanța consultărilor și cooperării pe plan regional și mondial în domeniul educației. Oprindu-se asupra utilității unor astfel de întîlniri și confruntări, directorul general a scos în evidență oportunitatea lor în Europa, unde, după cum a arătat el, au izbucnit cele două mari conflicte care au însîngerat omenirea în decursul acestui secol. Pe acest continent, a spus el, **are importanță să fie** restabilită cu prioritate înțelegerea și cooperarea mai întîi între aceia cărora le-a fost încredințată sarcina cea mai nobilă și decisivă de a forma spiritul tinerelor generații.

René Maheu a exprimat mulțumiri pentru colaborarea la pregătirea conferinței de la Viena, membrilor Comitetului Consultativ Special care a fost reunit la U.N.E.S.C.O. la cererea sa, sub conducerea prof. dr. Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului al Republicii Socialiste România.

După cuvîntul directorului general al U.N.E.S.C.O., conferința a fost salutată de președintele Republicii Austria, Franz Jonas, și de ministrul austriac al educației, Theodor Piffl-Percevic.

În ședința de după-amiază la propunerea conducătorului delegației române, acad. Ștefan Bălan, conferința a ales ca președinte pe Theodor Piffl-Percevic, ministrul învățămîntului din Austria.

Raportor general al conferinței a fost ales Jean Livescu (România).

viața internațională

Deschiderea celei de-a doua sesiuni a Tribunalului Russell

COPENHAGA 20 (Agerpres). — Luni au început în localitatea Roskilde, în apropiere de Copenhaga, sub președinția scriitorului iugoslav Vladimir Dedijer, lucrările celei de-a doua sesiuni a Tribunalului internațional pentru cercetarea crimelor comise de S.U.A. în Vietnam. Sesiunea a fost deschisă de Jean-Paul Sartre, unul din organizatorii tribunalului, care a amintit obiectivele urmărite de acest for internațional. A fost apoi citit un mesaj, transmis de Bertrand Russell, principalul inițiator al tribunalului în care se spune: **„Noi nu sîntem judecători. Sîntem martori și avem sarcina de a aduce dovezi asupra crimelor de război îngrozitoare comise de S.U.A. în Vietnam, de asemenea, de a ralia omenirea pentru dreptatea în Vietnam".**

În ultima clipă s-a anunțat sosirea neașteptată la Copenhaga a secretarului lui Bertrand Russell, Ralph Shoenman, căruia autoritățile americane i-au refuzat viza pentru călătoria spre Copenhaga. Deoarece nu dispune de pașaportul necesar, el a fost reținut la aeroportul din Copenhaga, urmînd ca Ministerul danez al Justiției să aprecieze dacă i se poate acorda sau nu autorizația de ședere provizorie în Danemarca.

Lucrările sesiunii vor dura zece zile.

SCRISOAREA TOVARĂȘULUI HO ȘI MIN ADRESATĂ C.C. AL P.C.U.S.

HANOI 20 (Agerpres). — În legătură cu decorarea tovarășului Ho Și Min cu Ordinul Lenin, presa din R. D. Vietnam a publicat Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice prin care i-a fost acordat acest ordin. Totodată a fost publicată scrisoarea adresată de tovarășul Ho Și Min C.C. al P.C.U.S. în care se spune: „Cu o profundă emoție am aflat hotărîrea voastră de a-mi decerna Ordinul Lenin și vă mulțumesc din toată inima". Subliniind că „în prezent agresorii americani intensifică războiul lor de agresiune împotriva patriei mele, Vietnamul, ei masacrează în modul cel mai barbar zeci de mii dintre compatrioții din nordul ca și din sudul țării; forțele armate și poporul nostru din întreaga țară trebuie să-și verse sîngele pentru a combate agresiunea americană și a salva patria", președintele Ho Și Min arată că „în astfel de împrejurări dacă eu aș fi singurul care se bucură de această onoare deosebit de mare de a primi Ordinul Lenin, n-aș putea fi în nici un fel liniștit. Din acest considerent, mulțumindu-vă foarte mult, vă rog să aminați remiterea acestei recompense deosebit de prețioase. În ziua în care poporul nostru îi va fi alungat pe agresorii imperialiști americani și va fi eliberată în întregime patria noastră, Vietnamul, voi primi cu onoare și bucurie, în numele tuturor compatrioților mei, ordinul care poartă numele marelui Lenin".

O NOUĂ CONTRIBUȚIE LA COLABORAREA ROMÂNO-IUGOSLAVĂ

BELGRAD 20. — Corespondentul Agerpres. N. Plopeanu, transmite: În ședința de luni, Vecea Executivă Federală a fost informată de președintele Vecei, Mika Șpiliak, despre rezultatele vizitei sale în România, la invitația președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer. Vecea a constatat că vizita lui Mika Șpiliak în România reprezintă o nouă contribuție la colaborarea prietenească între cele două țări socialiste vecine și prietene.

SITUAȚIA DIN CIPRU

NEW YORK 20 (Agerpres). — Într-o scrisoare adresată președintelui Consiliului de Securitate, reprezentantul permanent al Ciprului la O.N.U., Zenon Rossides, declară că țara sa privește cu îngrijorare zborurile avioanelor turcești deasupra insulei. Aceste zboruri, se arată în scrisoare, constituie o violare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate, inclusiv a consensului realizat la 11 august 1964, care cheamă toate statele să înceteze orice zboruri deasupra Ciprului și să se abțină de la violarea teritoriului cipriot.

LONDRA 20 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii a declarat luni că noile incidente din Cipru au făcut ca situația din insulă să devină „extrem de explozivă". El a relevat că guvernul britanic a avut noi întrevederi „la un nivel înalt" cu guvernele Greciei, Turciei și Ciprului cerîndu-le tuturor să dea dovadă de o mai mare moderație în acțiunile lor.

Pentru restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U.

DEZBATERILE DIN ADUNAREA GENERALĂ A O.N.U.

NEW YORK 20. — Trimisul special Agerpres, Romulus Căplescu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U. s-a întrunit luni dimineața în ședință plenară pentru a începe dezbaterea punctului intitulat „Restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.", inclus pe ordinea de zi ca urmare a cererii unui număr de 9 state: Albania, Algeria, Cambodgia, Congo (Brazaville), Cuba, Guineea, Mali, Republica Socialistă România și Siria.

Pe biroul adunării se află două proiecte de rezoluție în această problemă, ambele depuse la 27 octombrie. Primul din aceste proiecte, avînd ca autori cele 9 state menționate mai sus, cărora li s-au alăturat Mauritania și Pakistanul, susține recunoașterea reprezentanților guvernului R. P. Chineze ca singurii reprezentanți legali ai Chinei la Națiunile Unite și expulzarea reprezentanților ciankaișiști din O.N.U. și din toate organismele afiliate. Al doilea proiect de rezoluție, avînd ca autori S.U.A. și o serie de alte state făcînd parte din rețeaua de pacte sub egida americană (N.A.T.O., S.E.A.T.O., O.S.A.), afirmă că problema reprezentării Chinei face parte din problemele care necesită o majoritate de două treimi și nu majoritatea simplă de voturi. Prin acest artificiu procedural se urmărește respingerea în continuare, ca și în anii trecuți, a cererii legitime de restabilire a caracterului universal al O.N.U.

Reprezentantul Cambodgiei, Huot Sambath, care a luat primul cuvîntul, a caracterizat acest din urmă proiect ca o încercare de a „amîna inevitabilul", cu ajutorul unei „tactici necinstite". Începînd din 1949, a spus vorbitorul, singurul guvern al celor 750 milioane de chinezi este guvernul R. P. Chineze. Poporul chinez are dreptul de a fi reprezentat de regimul pe care și l-a ales. Clica lui Cian Kai-Și, alungată cu două decenii în urmă de poporul chinez, nu reprezintă pe nimeni și nu se menține în Taivan, provincie a R. P. Chineze, decît cu sprijinul militar al S.U.A. De aceea ideea celor două Chine este imorală. Nu există decît o singură Chină, și Taivanul este parte integrantă a ei de jure și de facto.

În favoarea rezoluției inițiate de S.U.A. s-au pronunțat coautoarele sale, Filipinele și Japonia. A luat de asemenea cuvîntul ciankaișistul; în momentul în care el s-a îndreptat spre tribună, numeroși delegați au părăsit sala.

Dezbaterile în problema restabilirii drepturilor R. P. Chineze la O.N.U. vor continua marți dimineața.

★

Președintele Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, a avut luni o serie de întrevederi pe marginea unor probleme aflate în prezent în atenția Națiunilor Unite. El l-a primit pe secretarul general al O.N.U., U Thant, precum și pe George Tomeh, reprezentant permanent al Siriei, N. Fedorenko, reprezentant permanent al U.R.S.S., A. Berard, reprezentant permanent al Franței, Mohamed el Kony, reprezentant permanent al R.A.U., și A. Goldberg, reprezentant permanent al S.U.A.

★

La sfîrșitul săptămînii trecute, Corneliu Mănescu s-a întîlnit cu Jorge Pablo Fernandini (Peru), președintele comitetului pentru problemele economice și financiare al Adunării Generale a O.N.U., cu care a discutat unele probleme ale Comitetului și cu Ahmed Benhima, reprezentant permanent al Marocului, președintele grupului țărilor arabe.

DECEPȚIE ÎN INSULELE BRITANICE

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Asupra insulelor britanice a coborît vălul primelor decepții și nedumeriri. După socul devalorizării lirei sterline, presa face istorie din „cele șapte zile care au zguduit lira sterlină", iar data de sîmbătă, 18 noiembrie, cînd a fost dată publicității hotărîrea, este înscrisă ca „zi neagră" în calendarul economiei britanice. Dar faptul odată împlinit, acum lumea se întreabă care vor fi efectele.

Formula care combină devalorizarea cu un împrumut masiv de trei miliarde dolari a fost adoptată pentru a acționa în mod simultan în mai multe direcții. În primul rînd, creditele — a căror acordare este așteptată în scurt timp — au destinație bine definită, de a descuraja, desigur temporar, speculațiile bursiere care au amenințat lira sterlină aproape neîntrerupt în ultimii ani. Din unele estimări preliminare, reiese că în afară de Fondul Monetar Internațional, de la care urmează a se obține 1 miliard 400 milioane de dolari, contribuția celor zece bănci centrale occidentale se divide în semnificative părți inegale: din S.U.A., unde apărarea lirei sterline este echivalată cu o măsură preventivă pentru menținerea parității dolarului, a fost pusă la dispoziție generoasa sumă de 500 milioane dolari, Germania occidentală și Italia au dat fiecare cîte 250 milioane dolari, iar ceilalți membri ai „clubului financiar" sume mai mici. Din surse financiare se afirmă că Franța nu ar fi participat la acest împrumut — dar că s-ar fi alăturat la operațiunea Fondului Monetar Internațional. Țelul central — subliniat îndeosebi în cuvîntarea premierului Harold Wilson duminică seara la posturile de radio și televiziune — este de a realiza o îmbunătățire sensibilă a balanței de plăți cu cel puțin 500 milioane lire sterline într-un termen relativ scurt, de circa 12—18 luni. În esență, procedeul urmează să aibă ca efect o puternică încurajare a exporturilor, ținînd seama că mărfurile britanice vor deveni mai ieftine pe piețele externe, deci vor fi mai competitive.

În același timp, prețurile la mărfurile de import vor crește pe piața internă britanică, determinînd astfel, potrivit scopului recunoscut deschis, îngrădirea consumului populației. Deși se afirmă că produsele britanice ar continua să rămînă la același nivel și că numai cele importate se vor scumpi, este apreciat totuși ca apropiindu-se în mod neîndoielnic spectrul unei reduceri a nivelului de trai. După cum afirmă ziarul „Times", „obiectivul devalorizării este de a scădea standardul de viață al națiunii pînă la nivelul pe care îl permit actualele sale resurse economice".

Într-o declarație dată publicității la 19 noiembrie, Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie condamnă măsurile guvernului privind devalorizarea lirei sterline, calificîndu-le drept una din cele mai puternice lovituri date nivelului de trai al populației. Devalorizarea, se spune în declarație, înseamnă ridicarea prețurilor, reducerea cheltuielilor pentru asigurări sociale, creșterea șomajului.

Măsura devalorizării a dus la o accentuată diminuare a popularității Partidului laburist în opinia publică. „Menținerea cursului de schimb al lirei sterline — scrie „Financial Times" — a fost țelul major al politicii economice a guvernului laburist de cînd a venit la putere în 1964. Devalorizarea este admiterea deschisă și umilitoare că această politică a eșuat". Din analizele diferiților economiști se desprinde ideea că actul devalorizării propriu-zise nu reprezintă deloc medicamentul miraculos care va vindeca bețeșugurile economiei, ci constituie abia începutul unui proces economic.

Climatul politic în sînul Partidului laburist este dominat în aceste zile de frămîntări profunde. Se semnalează că o parte a deputaților laburiști, inclusiv o fracțiune a „centrului", reproșează autorilor devalorizării insuficienta reducere a cheltuielilor militare — doar 100 milioane lire sterline — ceea ce lasă neschimbate marile capitole ale bugetului militar de două miliarde lire sterline anual. După toate previziunile, dezbaterile de marți și miercuri din Camera Comunelor au șansa să ridice tensiunea politică nu numai în parlament ci și pe plan electoral. Opoziția conservatoare a anunțat că va depune marți o moțiune de cenzură împotriva guvernului laburist.

● Agenția U.P.I. anunță că Danemarca, Hong Kong, Irlanda, Izrael, Malta, Nepal, Spania, Insulele Bermude și Guyana au hotărît să-și devalorizeze moneda națională, ca urmare a crizei lirei sterline.

● Ca urmare a devalorizării lirei sterline, Consiliul de rezerve federale al S.U.A. a anunțat duminică seara ridicarea taxei de scont în băncile americane de la 4 la 4,5 la sută. Concomitent, guvernatorul Băncii Canadei a făcut cunoscută ridicarea taxei de scont de la 5 la 6 la sută.

● Consiliul Ministerial al Pieței comune s-a întrunit luni la Bruxelles pentru dezbateri pe marginea cererii Angliei de aderare la C.E.E. Lucrările s-au desfășurat într-o atmosferă influențată de devalorizarea lirei sterline și de implicațiile ei internaționale. Cei șase miniștri de externe s-au despărțit luni seara fără a lua vreo hotărîre în ce privește aderarea Angliei la C.E.E.

ÎN CONTINUĂ ALERTĂ

Hanoiul avea aerul că renaște după trecerea musonului de nord-est și a taifunului. La sfîrșitul săptămînii trecute, asupra capitalei nord-vietnameze avea să se abată însă un alt taifun, mai aprig: peste clădirile din centrul orașului s-au năpustit din nou escadrile americane provocînd mari pagube materiale și pricinuind numeroase victime umane. „Veți fi martorii unei noi escaladări a agresiunii S.U.A. împotriva țării mele — îmi declarase Trong Tau Phai, membru al Comisiei vietnameze de anchetă a crimelor de război comise de S.U.A. Noul val de bombardamente era prevăzut, mai ales după noua propunere de negocieri, lansată de ochii lumii de președintele S.U.A. cu scopul pregătirii opiniei publice pentru o nouă intensificare a războiului aerian împotriva Republicii Democrate Vietnam. Înfrîngerile suferite de americani în sud, în special cele de pe frontul de la Dak To, au constituit un al doilea element care prevestea extinderea escaladării de către aviația S.U.A.".

Discuția aceasta a avut loc vineri, sub bolta de beton a unui adăpost. Timp de trei ore, cît a durat întrevederea, au avut loc nu mai puțin de patru atacuri masive asupra orașului. În a-

CORESPONDENȚA DIN HANOI DE LA ADRIAN IONESCU

ceastă zi, avioanele americane au aruncat asupra capitalei R. D. Vietnam aproximativ 60 de bombe incendiare, peste 30 de bombe cu explozie întîrziată și 12 containere cuprinzînd peste 7 000 de bombe cu bile. În urma acestor bombardamente, 33 de locuitori au fost omorîți, iar 158 răniți. De asemenea, au fost distruse multe locuințe.

O vizită la fața locului, după bombardament, a fost edificatoare pentru amploarea și caracterul distrugător al raidurilor. Aviația S.U.A. a lansat rachete în plin centru, unele la cîteva sute de metri de hotelul în care ne aflam. Printre casele atinse se numără locuințele delegației indiene la Comisia internațională de control. Doi dintre membrii săi au căzut victime bombardamentului. Numeroase containere cu bombe cu bile au fost aruncate asupra unor artere principale suprapopulate. M-am deplasat în strada Bach, imediat după încetarea alarmei: opt locuitori fuseseră omorîți și mai mulți mutilați. În cartierul Kim Lien, aceeași armă a făcut numeroase victime. Reține de asemenea atenția utilizarea, fără nici un discernămînt, a rachetelor.

Cu cîteva zile în urmă unul dintre membrii Comitetului administrativ al Hanoiului îmi spunea că în cadrul măsurilor de apărare s-a hotărît continuarea evacuării populației. Nu vor rămîne în Hanoi, mi se sublinia cu acest prilej, decît cei absolut necesari pentru continuarea activității orașului, a instituțiilor și a unor întreprinderi. A fost extinsă rețeaua de grupuri de generatoare și de microcentrale. Numărul adăposturilor a fost, de asemenea, sporit.

În ciuda amploarei și durității atacurilor viața orașului rămîne calmă, chiar și în aceste condiții dificile de război. Continuîndu-și activitatea cu prețul unor eforturi sporite, populația Hanoiului veghează într-o continuă alertă, apărînd capitala țării.

★

La 19 noiembrie unitățile antiaeriene ale Armatei Populare Vietnameze au doborît 16 avioane americane.

agențiile de presă transmit:

■ MINISTRUL DE EXTERNE POLONEZ ȘI-A ÎNCHEIAT VIZITA ÎN DANEMARCA
■ LANSAREA PRIMEI RACHETE INDIENE

Violări ale convenției de armistițiu. Agenția Centrală Telegrafică Coreeană anunță că la 20 noiembrie, Statele Unite s-au făcut din nou vinovate de încălcarea convenției de armistițiu ca urmare a focului deschis de soldați americani asupra unui sector aparținînd R.P.D. Coreene din zona demilitarizată.

Comunicat comun cubano-coreean. Luni a fost dat publicității comunicatul comun cu privire la vizita în Republica Cuba a delegației de partid și guvernamentale a R.P.D. Coreene, condusă de Țoi En Ghen, membru al Prezidiului Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme. În comunicat se arată că în cadrul convorbirilor avute cu conducătorii de partid și de stat din Cuba cele două părți au făcut un schimb de păreri ajungînd la o identitate a punctelor de vedere în probleme de interes comun și în diferite probleme internaționale.

În drum spre patrie, delegația s-a oprit la Moscova, unde a fost primită de Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S.

30 de membri ai parlamentului britanic – laburiști și conservatori – au semnat un proiect de rezoluție în care cheamă guvernul englez să recunoască de facto guvernul Republicii Democrate Germane. Rezoluția urmărește înlăturarea piedicilor care stau în calea exportatorilor britanici în eforturile acestora de a dezvolta legături comerciale cu R. D. Germană.

Cancelarul R. F. a Germaniei, Kiesinger, a sosit luni la Delhi, unde face o vizită de două zile.

Mohamed Ahmed Noman, membru în Consiliul Prezidențial Republican din Yemen, instituit în urma loviturii militare de stat de la 5 noiembrie, și-a prezentat duminică demisia. Într-o telegramă adresată lui Abdul Rahman Iriani, președintele Consiliului, Noman arată că a luat această hotărîre din cauza dezacordului dintre el și noul regim republican de la Saana, asupra atitudinii acestuia față de comitetul tripartit arab instituit de conferința arabă la nivel înalt de la Khartum în vederea reglementării situației din Yemen. (M.E.N.)

Într-o declarație trimisă guvernului R. F. a Germaniei, Bundestagului și Bundesratului, sindicatele din R.F.G. cer cu insistență ca Partidul Național Democrat să fie declarat neconstituțional.

Vladimir Bașev, unul dintre cei mai mari poeți bulgari contemporani, și-a pierdut viața, duminică seara, într-un accident de automobil.

Avocatul publicistului francez Regis Debray a cerut anularea hotărîrii judecătorești în baza căreia clientul său a fost condamnat la 30 de ani închisoare de Tribunalul militar din Camiri. Cererea se bazează pe constatarea unei serii de violări a Constituției și a Codului penal militar bolivian. **În fotografie:** aspect din timpul pronunțării sentinței.

Prima rachetă indiană „Rohini-75", avînd instalat aparataj meteorologic, a fost lansată luni dimineața de la baza Thumba (statul Kerala). O rachetă „Judi", pusă în întregime la punct de către inginerii bazei de la Thumba, a fost, de asemenea, lansată cu succes.

A. Rapacki și-a încheiat vizita în Danemarca. Timp de 6 zile ministrul de externe polonez a conferit cu colegul său danez Hans Tabor pe teme privind securitatea europeană, problema germană, agresiunea S.U.A. în Vietnam, situația din Orientul Apropiat.

În Consiliul de Securitate

LA ÎNCHEIEREA DEZBATERILOR ÎN PROBLEMA ORIENTULUI APROPIAT

În cursul nopții de luni spre marți, în Consiliul de Securitate urma să aibă loc votul la încheierea dezbaterilor de aproape două săptămîni asupra situației din Orientul Apropiat. La închiderea ediției votul nu ne era încă cunoscut. Publicăm o corespondență despre stadiul dezbaterilor în Consiliul de Securitate înainte de a se fi procedat la vot.

Începînd de la 9 noiembrie, Consiliul de Securitate s-a întrunit aproape zilnic — cu excepția periodelor de sfîrșit de săptămînă — pentru a dezbate situația din Orientul Apropiat. După cum se știe, această problemă, care figurează și pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U., a format de la început obiectul unor extinse consultări și negocieri în vederea găsirii unei soluții acceptabile tuturor părților în cauză. Tocmai pentru a înlesni toate aceste contacte și discuții, Adunarea Generală a hotărît, cu mai bine de o lună în urmă, pe baza unui acord unanim, să-și suspende dezbaterile. Între diversele delegații au avut loc numeroase întîlniri și convorbiri. Președintele actualei sesiuni a Adunării Generale, Corneliu Mănescu, a avut de asemenea consultări cu reprezentanții diferitelor grupuri de state, cu președintele Consiliului de Securitate și secretarul general al Națiunilor Unite, U Thant. Paralel, între membrii nepermanenți și permanenți ai Consiliului de Securitate s-au desfășurat — încă înainte ca acest organ să fi fost sesizat de problemă — schimburi neoficiale de vederi. În momentul în care s-a constatat că nu s-a reușit elaborarea unei formule care să întrunească adeziunea atît a țărilor arabe cît și a Izraelului, R.A.U. a cerut convocarea Consiliului de Securitate.

În ce stadiu se afla dezbaterea în problema Orientului Apropiat — înainte de a se fi procedat, azi noapte, la vot? Răspunsul poate fi dat prin prisma obiectivelor pe care și le-au propus diferitele proiecte de rezoluție depuse pe masa acestui for.

CORESPONDENȚA DIN NEW YORK DE LA ROMULUS CĂPLESCU

Elementul comun tuturor celor trei proiecte de rezoluție — cel aparținînd Indiei, Nigeriei și Republicii Mali, cel al S.U.A. și cel al Angliei — este desemnarea unui reprezentant al secretarului general al Națiunilor Unite, care, pe baza unui mandat acceptabil atît țărilor arabe cît și Izraelului, să creeze premisele unei reglementări trainice și permanente. Problema cheie este definirea unui asemenea mandat. Există în toate cele trei proiecte o serie de puncte comune în această privință, cum ar fi încetarea stării de beligeranță, respectarea reciprocă a suveranității, integrității teritoriale și independenței politice, a statelor din această regiune a lumii, o soluționare justă a problemei refugiaților, garantarea libertății de navigație pe căile maritime internaționale.

Deosebirile apar atunci cînd intervin cele două aspecte de bază: retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate și desfășurarea de tratative cu participarea părților interesate pentru rezolvarea problemelor litigioase. Proiectul tripartit, au relevat comentatorii diplomatici, prevede retragerea forțelor armate izraeliene din toate teritoriile ocupate ca rezultat al actualului conflict, dar lasă neprecizată problema tratativelor; proiectul american se referă la necesitatea elaborării unei soluții de către însești părțile în cauză, dar nu subliniază necesitatea retragerii unităților de ocupație din toate teritoriile. De asemenea părerile membrilor Consiliului de Securitate sînt împărțite în ce privește cele două proiecte.

Sintetizînd acest impas, ziarul „Washington Post" a adus țărilor implicate din Orientul Apropiat reproșul de a fi comis o serioasă eroare în strategia lor diplomatică, prin faptul că, în loc de a încerca să obțină pentru început „un cîștig modest", să urmărească atingerea „unui prim pas realizabil", ele își propun atingerea de la bun început a scopului lor final.

„Izraelul, scrie ziarul amintit, dorește un tratat de pace și acesta este un obiectiv final just. Dar persistînd în afirmația că nu se va retrage din teritoriile ocupate atîta timp cît nu va fi semnat un tratat, Izraelul cere arabilor să se supună la ceea ce ei consideră a fi o umilință de nesuportat. Arabii doresc să se pună capăt ocupației izraeliene, și acesta este de asemenea un obiectiv final just. Dar a cere retragerea fără a oferi un aranjament politic permanent, înseamnă a cere Izraelului să accepte aceleași condiții de insecuritate care au dus la izbucnirea ostilităților din iunie trecut".

Reprezintă proiectul britanic, prezentat la mijlocul săptămînii trecute în Consiliul de Securitate, acea formulă de mijloc acceptabilă ambelor părți, așa cum a declarat reprezentantul Angliei? Ce face în fond proiectul britanic? El ia, cu anumite amputări, prevederi din ambele documente existente și le juxtapune; s-a ridicat întrebarea: în ce măsură juxtapunerea poate echivala cu o sinteză nouă, pe care părțile în cauză să o poată considera suficient de apropiată punctului lor de vedere, pentru a-și da adeziunea asupra ei. Comentînd desfășurarea ședinței în care a fost depus noul proiect, corespondenții acreditați la O.N.U. au scos în evidență în unanimitate că atît reprezentantul R.A.U., cît și cel al Izraelului s-au limitat să precizeze încă o dată pozițiile lor, care nu coincid cu prevederile proiectului, dar totodată nu l-au respins în mod direct. Aceasta nu înseamnă însă nici că l-au acceptat. Pauza de sfîrșit de săptămînă, care a fost folosită pentru examinarea în continuare a acestui nou proiect și pentru a cere instrucțiuni din partea guvernelor respective, urma să servească la o clarificare a pozițiilor.

Iată de ce ședința de luni noaptea a Consiliului de Securitate a fost așteptată cu un legitim interes.

Incidente iordaniano-izraeliene

AMMAN 20 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt militar al armatei iordaniene a declarat că partea izraeliană a bombardat o tabără de refugiați arabi de la Al-Karama, situată pe malul estic al Iordanului, relevă agenția U.P.I. Potrivit purtătorului de cuvînt iordanian, 12 refugiați și doi polițiști au fost uciși, alți 25 de refugiați și trei polițiști au fost răniți. El a menționat că forțele izraeliene au deschis un foc de artilerie și de tancuri asupra taberei refugiaților, act calificat drept „agresiune premeditată". Focul izraelian a provocat — arată aceeași sursă — distrugerea a două moschei, a mai multor localuri școlare, a unui centru de ajutor al misiunii O.N.U. și a unui post de poliție.

TEL AVIV 20 (Agerpres). — Între forțe izraeliene și iordaniene au avut loc luni noi schimburi de focuri, a treia zi consecutiv, a anunțat un purtător de cuvînt al armatei izraeliene, relevă agenția France Presse. Purtătorul de cuvînt a precizat că luni la amiază de pe pozițiile iordaniene situate pe malul drept al rîului Iordan a fost deschis focul asupra unei patrule izraeliene, la aproximativ 7 kilometri sud de podul Umm Shart. „Forțele noastre au ripostat și schimburile de focuri au continuat timp de patru ore", a adăugat purtătorul de cuvînt. Un comunicat, publicat la Tel Aviv, semnalează un alt incident petrecut în aceeași regiune. O mașină militară a fost atinsă de explozia unei mine.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii